

నవంబర్-2023

హన్నాక్రూప

ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

సంపాదకులు :

క. ఇమ్మానియేల్ రాజేంద్ర
B.A., B.L.

చందా వివరాలు :

సంవత్సర చందా రూ. 350/-
పోషక చందా రూ. 1500/-
జీవితచందా రూ. 5000/-

చిరునామా :

ఎడిటర్, హన్నాక్రూప
పోస్ట్‌బాస్ నెం. 51, క్లోపేట, 6వలైను
ఒంగోలు-523001, ప్రకాశంజిల్లా
సెల్ : 9440217726

బ్యాంకు అక్టాంటు వివరాలు :

A/c Name: K. Emmanial Rajendra
A/c No.: **10957294340**

Bank: SBI Main Branch, Ongole
IFSC Code : SBIN0000890

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	ఎడిటర్	02
జప్పుత్వనేహు	కొడవటికంటి	03
నా చిత్తానుసారుడు	కొడవటికంటి	06
భయము విడిచి	కె.ఇ. రాజేంద్ర	08
మనుష్యులు నీడవంటి...	హన్నాక్రూప డెస్క్	09
ప్రథమగు యొపొంపాయే నా బలము		10
మధ్యకాలము	హన్నాక్రూప డెస్క్	11
మాయని మచ్చ	ఐజక్ దేవకుమార్	12
ప్రేమించే దేవుడు	సాక్ష్మము	14
దేవుడు - సిరి	హన్నాక్రూప డెస్క్	17
కృపాదానం	కొడవటికంటి	18
నయమాను భార్య	ప్రీల కొరకు	20
బహుమానము	చిన్నపిల్లల పేజి	22
పరిపుద్ధరంథపరిశోధనా పట్టిక-16		24

HANNA KRUPA
Christian Devotional Monthly Magazine

సంఖ్య : 20

సంవిక్తి : 11

ప్రభువస్తు యొపొంపాయే
నాకు బలము

సీరియల్ నంబరు

సంస్కరిం....

హన్నాకృష పారకులకు ప్రభువు నామమున వందనములు.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా జరుగుతున్న సంఘటనలను గమనించినట్లయితే దేవుని రాకడ సూచనలు తేటతేల్ల మపుతున్నాయి. దేశాల మధ్య యుద్ధ వాతావరణం, ఆనేక దేశాలలో పరదలు భూకంపాలు సంబించడం, అంటు వ్యాధులు ప్రబలి ఆనేకమంచి చనిపోవడం లాంటివి మనందలికి ఒక హెచ్చరికగా భావించాలి. ఈ మధ్యకాలంలో ఇత్తాయేలు పాలస్తీనా మధ్య యుద్ధము జరగటము వలన ప్రపంచ దేశాల మధ్య ఆధిపత్య పోరు ఏర్పడి మిగిలిన దేశాలు ఏదో ఒక దేశానికి మర్థతుగా నిలబడుతున్నాయి. అదే జిలగితే మూడవ ప్రపంచ యుద్ధం జరగటానికి కూడా అవకాశం ఉంటుంది.

2000 సంవత్సరానికి ఈ యుగ అంతము అని చాలా మంచి ప్రవచించారు. కాదు కాదు 2012కి అని కొంతమంచి నోకియక్కానించారు. సినిమాలు కూడా తీశారు కాని దేవుడు తమ అపారమైన కృపలో రాకడము ఆలస్యం చేస్తూ పున్నాడు. కొందరు ఆలస్యం అని ఎంచుకొన్నట్లు ప్రభువు తమ వాగ్దానం గులించి ఆలస్యం చేయిపాడు కాదు. గాని ఎవడును నశియించవలెనని నిశ్చచింపక, అందరు మారుమనస్సు పొంద వలెనని కోరుచూ, మీ యొడల చిర్ధుశాంతముగలవాడై యున్నాడు. 2 ఫేతురు 3:9. దేవుడు మనల్ని ప్రేమించి, మారుమనస్సు పొందడానికి మనకు ఇచ్చే సమయాన్ని ఈ లోకానుసారమైన విషయాల కోసం దుర్వాసియోగము చేసుకోకుండా మారుమనస్సు పొందాలని దేవుడు కోరుకుంటున్నాడు. కాబట్టి దేవుడు ఇచ్చే సమయాన్ని పారకులు సభ్యానియోగము చేసుకోవాలని హృదయపూర్వకంగా కోరుతున్నాను.

పత్రిక ముద్రించడం ఎంతో వ్యయపురుయాసలతో కూడుకొనినదైనప్పటికీ, కేవలం దేవుని మీద ఆధారపడి నడిపిస్తున్నాము. అయినప్పటికీ పారకుల భూగస్యామ్యము ఎంతో అవసరం. కాబట్టి ఈ మా సాహిత్య పరిచర్యలో మీరు సహకరిస్తారని కోరుతున్నాను. దయచేసి చందా కట్టని వాళ్ళ, మీ సంవత్సర చందా కట్టి పత్రిక అఖివృద్ధికి తోడ్పడవలసినటిగా కోరుచున్నాను. మీరు ఫోన్‌పే ద్వారా చందా పంపాలనుకుంటే పత్రికలో రు పేజీలో ముద్రించబడిన క్యార్ట కోడుని ఫోన్‌పే ద్వారా స్కాన్ చేసి పంపవచ్చును. మీరు ఫోన్‌పే ద్వారా చందా కట్టినట్లయితే దయచేసి మాకు 9440217726 నంబర్కి ఫోన్ చేసి చెప్పండి లేదా మీ పేరు, పత్రిక అడ్రెస్ లేఱుల మీద మీ సీలియల్ నంబర్, ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసిన మొత్తం రూపీ చెయ్యండి. దేవుడు మిమ్మును సదాకాలము ఓటించును గాక! ఆమెన్!

-కొడవటికంటి ఇమ్మానియోల్ రాజేంద్ర

K. Emmanial Rajendra, SBI Main Branch, Ongole
A/c No. 10957294340

జయ్తునేయవు

(యోసేపు జీవిత చరిత్ర)

- కొడవటికంటి

ప్రేమతోనే చేస్తున్నాడు. ఒక్కరోజైనా అతని పనిని తను గుర్తించినట్లుగా కనిపించలేదు. బహుశా అతను మనుషుల మెఘుకోసం ఏమి చెయ్యట్లేదేమో. తన హృదయానికిష్టమైన రీతిలో తోటను పెంచుతున్నాడు. అయినా అతను శ్లాఘించ వలసినవాడే. అతనిది మంచి హృదయం, కనుకనే తనను చంపదలచిన అన్నలను ప్రేమించి తన తండ్రి దగ్గరకు వెళ్ళటానికి ఇష్టపడలేదు. ఈ సంవత్సరం రోజులలో ఒక్క రోజైనా తను ఈ యవ్వసున్ని గురించి ఎందుకు ఆలోచించ లేదని తానే ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఇంతలో యోసేపు వచ్చి వాకిలి దగ్గర నిలబడి నేలమట్టుకు వంగి నమస్కారం చేశాడు. యోసేపు వేసుకున్న అంగీ అక్కడక్కడా చినిగిపోయి ఉంది. తలవెంటుకలు ఉండవలసిన స్థితికంటే ఎక్కువగా పెరిగిపోయి ఉన్నాయి. ఏదో పొరపాటు జరిగింది. యోసేపు ఎందుకు నిర్వహించాడు. అంత విషయం ఎవరూ పట్టించుకోలేదా ఈ సంవత్సరం రోజులు?

“యోసేపు!” అని కోపంగా పిలివాడు పోతీఫరు. యోసేపు తల పైకెత్తి చూశాడు.

“నీ వస్తూలెందుకు చినిగివున్నాయి?” అని పెద్దగా అరిచాడు. ఈ లోపల పోతీఫరు భార్య అక్కడకు వచ్చింది. ఆమె వెంబడి ఇద్దరు బానిసలు వచ్చారు. ఆమె వైపు చూచాడు పోతీఫరు.

“యోసేపుకు కావలసినవి చూడటం లేదా?” అని అడిగాడు.

“పోయిన నెలలో రెండు జతల క్రొత్త దుస్తలు కొని పంపించాను” అంది పోతీఫరు భార్య.

“యోసేపు ఆ వస్తూలు ఎందుకు ధరించలేదు?” అని అడిగాడు.

యోసేపు కొంతసేపు వోనంగా ఉండి మరలా వంగి నమస్కారం చేసి...”అయ్యా, నేను చేసే ఈ తోటపనికి ఆ

వస్తూలు అనువైనవి కావు. అవి పెద్ద ఉద్యోగశ్రులు - అంటే గృహనిర్వాహకుడు చనిపోయిన తర్వాత ఎవరు ఆ పని చేస్తున్నారు?” అని అడిగాడు.

“ఎవరూ చెయ్యటం లేదు” అంది.

“అంఱాతే యోసేపు! ఈ రోజు నుండి గృహనిర్వాహకుడిని నీవే. తోట మొదలుకొని అంతస్ఫరం వరకు నీ ఆధీనం చేస్తున్నాను. రేవటి నుండి ఆ బాధ్యత తీసుకో” అంటూ తన మందిరంలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

పోతీఫరు భార్య ఆశ్చర్యపోయింది. ఒక్క సంవత్సరం పని చేసినంత మాత్రాన ఒక హెట్రియునికి అంత పెద్ద బాధ్యత అప్పగించటం మంచిది కాదేమో అనుకుంటూ... యోసేపును చూసి దగ్గరికి రమ్మని పిలిచింది.

యోసేపు దగ్గరికి వచ్చి నిలుచున్నాడు.

“రేపు ఉదయం నువ్వు లోపలికి వచ్చేటపగిడు నేను నీకు ఇంతకు ముందు పంచిన వస్తూలు కూడా ధరించవద్దు. గృహనిర్వాహకుని వస్తూలు నీకు పగలు రెండవ జామున అక్కాపు తెచ్చి ఇస్తాడు. ఈ లోపల వెంటుకలు క్లోరము చేసేవాడు వచ్చి సరిపోయినంతలో వెంటుకలు సవరిస్తాడు.

ఇకమీదట నీకు గది ఉండదు. గదులు ఉంటాయి. రేపు నీకు నా షండులలో ఒకరు చూపిస్తాడు. పోతీఫరు గృహనిర్వాహకుని ఉద్యోగానికి తగిన విధంగా నీ లీవి ఉండాలి” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

యోసేపు ద్వారము నుండి బయటకు వస్తూనే, తన కోసం వేచియున్న అక్కాపు తనకి వంగి నమస్కారం చేస్తుంటే ఆశ్చర్యపోయాడు, సిగ్గుపడ్డాడు. ద్వారపాలకులు కూడా తనకు వంగి నమస్కారం చెయ్యటం చూసినా కన్నులెత్తి వారిని చూసే ధెర్చుం తనకు లేకపోయింది. కొంచెం సిగ్గు, కొంచెం భయంగా తన గదిలోకి వచ్చాడు.

అక్కాపు యోసేపు ప్రక్కనే కూర్చొని “ఈపాటికే ప్రాంగణమంతా ఈ సంగతి తెలిసిపోయింది” అన్నాడు.

“అక్కాపు! నాకెందుకు నమస్కరించావు?” అని అడిగాడు యోసేపు.

“నేను వంగి నమస్కరించింది యోసేపుకు కాదు. పోతీఫరు అను మా యజమానుని గృహనిర్వహకునికి. ఇది ఈ ఇంటణ్ణు ప్రతి బానిసకు సంతోషకరం. ఈ రోజు నుండి పోతీఫరు నీ వలన ఆశీర్వదించబడతాడు” అన్నాడు.

“పోతీఫరు మన యజమానుడు. నా వలన ఆశీర్వదించబడటమేమిటి?” అన్నాడు.

“అవును యోసేపు, నువ్వు వచ్చి సంవత్సరం. నేను వచ్చి పన్నెండు సంవత్సరాలు. అదేవిధంగా ఇక్కడున్న బానిసలు కాని, పనివారు కాని అందరూ పది సంవత్సరాల లోపు వచ్చిన వారున్నారు. నేను గమనించినదేమిటంటే ఆ విషయం నా హృదయానికి మాత్రమే తెలుస్తుంది. అది కంటికి చూపించలేనిది. నువ్వు ఇక్కడికి వచ్చినప్పటి నుండి ఇక్కడ ఏదో వెలుతురు ప్రవేశిస్తున్నట్లుగా, దైవస్నీధి ఇక్కడ వెలసినట్లుగా అనిపిస్తుంది. నా మటుకు నేను నీకు ఐగువ్వు భాష మాట్లాడటం, ప్రాయటం నేర్చించేటప్పుడు నీవు గ్రహించిన తీరు, వరపడి చూస్తే నిన్ను ఏదో దైవశక్తి ఆవరించి యున్నది అనిపించేది” అన్నాడు అక్కాపు.

ఆ రాత్రంతా యోసేపు నిద్రపోతున్నట్లు అనిపించినా, నిద్రపోలేదు. ‘ప్రభువా! ఎక్కడికి నడిపిస్తున్నావు? పోతీఫరు ఇంటికి గృహనిర్వహకునిగా ఎందుకు చేశావు? ఐగువ్వులో పుట్టి, ఐగువ్వులో పెరిగి, ఐగువ్వు విడ్యలలో ఆరితేరిన మహా మహాలు కూడా అందుకోలేని ఈ అవకాశం నాకెందుకు ఇప్పించావు? నీ నామమహిమ మార్గాన ఇంతకాలం జీవించాను. చెట్ల మధ్య కనుక నీ మార్గంలో జీవించాను. కానీ ఈ మానవుల మధ్య నీకు ప్రతీకగా జీవించటానికి నాకు సహాయం చెయ్యు’ అని ప్రార్థించాడు.

‘తన తండ్రికి తను బ్రతికిపున్నట్లు కబురు చేద్దామా!’ అనుకున్నాడు. కానీ వద్దు అనుకున్నాడు. తను తన విషయం ఆలోచించుకున్నప్పుడు నా దేవుడు నన్ను గురించి ఆలోచిస్తుంటే నేను ఎందుకు నా జీవితాన్ని గురించి ఆలోచించాలి? నాకు అప్పగించిన బాధ్యతను దేవుని దృష్టిలో యథార్థంగా నిర్వహిస్తే, దేవుడు తాను ఏర్పాటు చేసిన సమయంలో, తన ఇష్టానుసారంగా నా తండ్రిని నా యొద్దకు చేరుస్తాడను

కున్నాడు. ఈ మాట అనుకున్నపగిదు తన కళ్ళ వెంబడి నీరు కారుతోంది. అయినా ఈ భావన ఎంతో ఉన్నతమైనది. దేవునిలో నుండి వచ్చే, దేవుని ద్వారా వచ్చే ఏ భావన అయినా అది ఆదరణ కలిగించేదే కదా!

ఇప్పటికి చాలాకాలం క్రితమే తన తండ్రిని, తమ్ముడిని గురించిన బాధ మరుగైపోయింది. ఈ ఇల్లు, ఈ బానిసలు, వచ్చేవాళ్ళు, పోయేవాళ్ళు అందరూ తనవాళ్ళే అనుకున్నాడు. కాని ఇకమీదట తన నిర్వహించవలసిన బాధ్యత తన వల్ల ఏమి అవుతుంది? దేవుని వలననే అవుతుంది. దేవుడిచ్చిన పని దేవుడే నెరవేర్చాలి.

ఉదయం ఇంకా తెల్లవారకముందే నిద్రలేచేటప్పటికి ఇద్దరు బానిసలు గది వెలుపల నిల్చుని ఉన్నారు. వారు ఎందుకు ఇక్కడ ఉన్నారు? అన్నట్లుగా చూచాడు. ఇద్దరూ వంగి నమస్కరించారు.

“ఈ రోజు నుండి మేము మీ సేవ కొరకు నియమించ బిడ్డాము. మీరు మీ స్వంత పనులు తప్ప ఇక ఏ పని చేయాడని అమృగారి ఆజ్ఞ” అని వినయంగా చెప్పారు. అనగా అమృగారు తప్ప అందరు తమకు బద్దులు అని.

వారిని వెంబడించమన్నట్లుగా చేతులు చూపించారు. యోసేపు వారి వెంట బయలుదేరాడు. యోసేపు వెళ్లంటే ఎదురైన ప్రతి ఒక్కరు వంగి నమస్కారాలు చేస్తున్నారు. ఇప్పటికి ఈ నమస్కారాలు యోసేపుకు అలవాటయ్యాయి. ఆ భవంతో మొదటి అంతస్తులో దక్కణం తట్టున ఉన్న నాలుగు గదులు తన కొరకు ఏర్పాటు చేసారు. ప్రతి కిటికీ, ద్వార బంధములకు తెరలు ప్రేలాడదీయబడి ఉన్నాయి. యోసేపు లోపలికి ప్రవేశించగానే ఆ తెరలు విప్పదీయించాడు. తాను బ్రహ్మచారి, తనకు ప్రత్యేకత ఏమి లేదు. తెరలు ఉంటే తను బయట ప్రపంచాన్ని బాగా చూడలేను అనుకున్నాడు.

నాలుగు గదులు చక్కగా అలంకరించబడి ఉన్నాయి. ఒకటి చదువు కోవటానికి. నాలుగు ఆననదులు, బల్ల, దీపస్థంభము వేరొకటి పడక గది. మంచాలు, బల్ల, నీళ్ళు, ద్రాక్షారసము. వేరొకటి భోజనాల గది. మరొకటి స్నానాల గది. స్నానాల తొట్టి మొదలగునవి ఉన్నాయి. మంగలి వచ్చినట్లు తెలియచేశారు. లోపలికి వచ్చి స్నానాలగదిలో

తన వెంటుకలతో ఒక గంట ప్రయాసపడ్డాడు. తనకు ఇది క్రొత్త అనుభవం. రకరకాలుగా వెంటుకలను త్రిప్పి కొంచెం తగ్గించాడు. అద్దంలో చూచుకుంటే ముందు తను కాదు అనుకున్నాడు. తర్వాత ఇంత చక్కగా ఉన్నానా! అనుకున్నాడు. అతను వెళ్లిపోయిన తరువాత బానిసలు వచ్చి స్నేహాల గదిలో స్నేహానికి నీళ్ళు తోడిన తరువాత స్నేహానికి రమ్మన్నారు. వారిని బయలుకు పంచిపేసి తనే స్నేహంచేసి గదిలోనికి వస్తే అక్కడ నాలుగు జతల దుస్తుల వ్రేలాడదీసి ఉన్నాయి.

తన గుండె కొంచెం ఆగినట్లు అనిపించింది. అస్నే రంగుల వస్త్రాలే. తన తండ్రి కుట్టించిన రంగుల అంగి తన యొద్ద నుండి తీసిపేయబడిన తర్వాత ఇంతవరకు తను ముతక వస్తాలు, రంగు లేనివి మాత్రమే ధరిస్తూ ఉన్నాడు. కానీ ఇప్పుడు పీటిలో ఒక అంగి, అంతా తన తండ్రి కుట్టించిన విచిత్రమైన పని కలిగిన అంగి లాగానే ఉంది. తను ఇప్పుడు ఈ సంవత్సరంలోనే చాలా ఎత్తు పెరిగాడు. తను ఎత్తు పెరిగినట్లుగా ఈ వస్తాలను చూస్తే అర్థమవుతుంది. వాటిని ఉపయోగించడానికి వాటిని పరిక్రించవలసి వచ్చింది. ఇవి అన్ని ఐగువు దేశపు నమూనాలే. చాలా ఖరీదైనవి. ఇవి “సింధూనది ఆవలి దేశము నుండి తెప్పించిన వస్తుములతో తయారు చేయించి నవై యుండాలి” అనుకున్నాడు.

బానిసలు భోజనాల గదిలో అల్పాహారము అమర్చారు. అవస్నే పోతీఫరు కొరకు తయారు చేయబడినవి. బానిసలకు వేరుగా తయారు చేస్తారు. పనివారి కొరకు వారి జీతముతో తయారు చేయించుకుంటారు. ఇంతకాలం తను బానిస భోజనం చేసాడు. ఇప్పుడు పోతీఫరుగారి భోజనం చూస్తే ఆకలి వేసింది. భోజనం చేస్తున్నంతసేపు బానిసలు ప్రక్కనే నిలబడి ఉన్నారు.

వారిద్దరి వయస్సు సుమారు ముహ్యది సంవత్సరాలు ఉండవచ్చు. వారి పేర్లు మొముకాను, మద్యానా. ఇద్దరు ఒకే పోలికగా ఉన్నారు. వీరిని బబులోను నుండి కొని తెచ్చారు. వీరు సౌమ్యలుగా కనిపించారు. వీరు ఇక్కడికి వచ్చి ఎనిమిది నెలలే అయినా పుట్టు బానిసలైనందున యంత్రాల్లాగా కనిపించారు.

ఇప్పుడు తను తన యజమానురాలి వద్దకు వెళ్ళి ఆమె సూచనలు తెలుసుకొన వలసిందిగా తెలిసింది. తనకు ఈ భవనంలో ఉన్న గదుల దారులు సరిగా తెలియవు. ఇవి తెలుసుకోవాలన్నా నాలుగు రోజులు వేరొకరి సహాయం కావలసిందే. తను వస్తాలు సరిగా ధరించాడో లేదో అద్దంలో చూసుకున్నాడు. తల మీద కట్టుకున్న వస్తుము తప్పితే అస్నే ఐగువు అలంకరణలే. మొదటిసారిగా అధికార చోండాలో తన యజమానురాలిని చూడ వెళ్లున్నాడు. ఆమె కూడా దయ గలదే. ఆమె కళ్ళల్లో తన యొడల దయ మాత్రమే ఇంతవరకు చూడగలిగాడు. ఇక మీదట విధి నిర్వాణాలో ఆమెకు ఇష్టం కాని విధంగా తెలియక ఎప్పుడైనా ప్రవర్తిస్తా నేమానని అనుమానంగా ఉండినది. అనుమానం కలిగి నప్పుడు తన మీద తనకే విశ్వాసం సన్మగిల్లుతుంది. దేవుని మీద భారంవేసి తను ఇంతకాలం ఈ లోకంలో అంటే ఈ ప్రత్యేక లోకంలో అందరి మన్నన పొందగలిగాడు.

(సశేషం)

భోన్సే ద్వారా లేదా గూగుల్ పే ద్వారా
చందా పంపించాలంటే
ఈ క్రింది క్యూఆర్ కోడ్ స్నాన్ చేయండి
Scan & Pay Using PhonePe App

Emmanial Rajendra

(దావీదు జీవిత చరిత్ర)

- కొడవటికంటి

“రేపటిదినము అమావాస్య. నేను తప్పక రాజుతో కూడా కూర్చుండి భోజనము చేయవలెను. అయితే ఎల్లుండి సాయంత్రం పరకు చేసిలో దాగుటకు నాకు సెలవిమ్ము ఇంతలో నీ తండ్రి నేను లేక పోవుట కనుగొనగా నీవు ఈ మాట చెప్పవలెను. దావీదు ఇంటివారికి ఏటేటా బలి చెల్లించు మర్యాద కలదు. కాబట్టి ఆతడు బీట్లేహేమను తన పట్టణమునకు పోవలెనని నన్ను బ్రతిమాలి నా యొద్ద సెలవు పుచ్చుకొనెను అని చెప్పు. అప్పుడు నీ తండ్రి మంచిదని సెలవిచ్చిన యొదల నీ దాసుడనైన నాకు క్షేమమే కలుగును లేక ఆతడు బహుగా కోపగించిన యొదల ఆతడు నాకు కీడు చేయ తాత్పర్యం కలిగిన వాడైయున్నాడని నీవు తెలిసిని నీ దాసుడనైన నాకు ఒక ఉపకారము చేయవలెను. ఏమనగా యొపోవా పేరట నీతో నిబంధన చేయటకై నీవు నీ దాసుడనవైన నన్ను రప్పించితివి. నాయందు దోషపేషైన ఉండిన యొదల నీ తండ్రి యొద్దకు నన్నెందుకు తోడుకొని పోదువు?” అని యోనాతాను దగ్గరగా వచ్చి అతని ఒర నుండి కత్తి బయటకులాగి యోనాతాను చేతికి ఇచ్చాడు.

యోనాతాను కత్తిని తన ఒరలో పెట్టుకొని దావీదు భుజం మీద ప్రేమతో చెయ్యివేసి “ఆ మాట ఎన్నటికి అనరాదు. నా తండ్రి నీకు కీడు చేయనుదేశము కలిగి యున్నాడని నాకు నిశ్చయమైతే నీతో తెలియచెప్పుదును గదా!” అన్నాడు.

“నీ తండ్రి నన్ను గూర్చి కలినముగా మాటల్లాడిన యొదల దానిని నాకు తెలియ చేయువారెవరు?” అన్నాడు.

యోనాతాను దావీదు ఎదురుగా నిలబడి, “ఇంకా యేలుకు దేవుడైన యొపోవా సాక్షి రేపైనను ఎల్లుండి దైనను ఈ వేళపుడు నా తండ్రిని శోధింతను అప్పుడు దావీదునకు క్షేమమని నేను తెలిసినిన యొదల నేను ఆ వర్తమానము నీకు పంపకపోదునా? అయితే నా తండ్రి

నీకు కీడుచేయ నుద్దేశించుచున్నాడని నేను తెలిసినిన యొదల దాని నీకు తెలియచేసి నీవు క్షేమంగా వెళ్ళునట్లు నిన్ను పంపివేయని యొదల యొపోవా నాకు గొప్ప అపాయము కలుగజేయునుగాక! యొపోవా నా తండ్రికి తోడుగా ఉండినట్లు నీకునూ తోడుగా ఉండును గాక అయితే నేను బ్రతికియండిన యొదల నేను చావకుండా యొపోవా దయచూపునట్లుగా నీవు నాకు దయచూపక పోయిన యొదలనేమి, నేను చనిపోయిన యొదల యొపోవా దావీదు శత్రువులను ఒకడైన భూమి మీద నిలువకుండ నిర్మాలము చేసిన తర్వాత, నీవు నా సంతతి వారికి దయచూపక పోయిన యొదలనేమి, యొపోవా నిన్ను పిసర్జించునుగాక. ఈలాగున యొపోవా దావీదు యొక్క శత్రువుల చేత దాని విచారించు నట్లుగా యోనాతాను దావీదు సంతతివారినిబట్టి నిబంధన చేసెను.

దేపటి దినము అమావాస్య నీ స్థలము భూళీగా కనబడును కదా! నీవు మూడు దినములు ఆగి ఈ పని జరుగుచుండగా నీవు దాగియున్న స్థలమునకు త్వరగా వెళ్ళి విసెలు అను బండ దగ్గర గురిచూసి ప్రయోగించినట్లు నేను మూడు బాణములను దాని ప్రకృకు కొట్టి, నీవు వెళ్ళి బాణములను వెదుకుమని ఒక పనివానితో చెప్పుదును. బాణములు నీకు ఈ తట్టు నున్నవి. పట్టుకొని రమ్ము అని నేను వానితో చెప్పిన యొదల నీవు బయటకు రావచ్చ యొపోవా జీవముతోడు నీకు అపాయమును రాక క్షేమమే కలుగును. అయితే బాణములు నీకు అవతల ఉన్నవని నేను వానితో చెప్పిన యొదల పారిపోయ్యని యొపోవా సెలవిచ్చుచున్నాడని తెలిసిని నీవు ప్రయాణమై పోవలెను. అయితే మనమిద్దరము మాటల్లాడిన సంగతి జ్ఞాపకము చేసుకొనము నీకును నాకును సర్వకాలము యొపోవాయే సాక్షి” అని చెప్పి దావీదును పొలములోనే వదలి యోనాతాను తన ఇంటికి వెళ్ళి పోయాడు.

మరునాడు అమావాస్య. బలులు ఆర్పించడం పూర్తి అయిన తర్వాత భోజనమునకు ఆహ్వానితులు అందరూ వచ్చి భోజనపు బల్ల దగ్గర కూర్చున్న తర్వాత రాజు వచ్చి మునుపటివలనే గోడ దగ్గర తన ఆసనం మీద కూర్చున్నాడు. సాలు ప్రక్కనే కూర్చున్న యోనాతాను అబ్బేరు రావటంచూచి అతనికి తన స్థానమిచ్చి ప్రక్కన కూర్చున్నాడు.

రాజు అందరిని కలయచూచినప్పుడు దావీదు స్థానం ఖాళీగా ఉన్నది. అబ్బేరుతో చిన్నగా “యొష్యయి కుమారుడు ఖచ్చితంగా ఈవేళ అపవిత్రుడైయుండెను” అని చిన్నగా తనలో తాను అనుకున్నట్లుగా గొణిగాడు. కొంచెంగి తన చేతిలోని ఈటెను గోడకు ఆనించి “జౌను, అతడు అవశ్యము అపవిత్రుడైయున్నాడు” అన్నాడు.

మరునాడు రాత్రి భోజనమునకు రాజు వచ్చినప్పుడు దావీదు స్థలము ఖాళీగా ఉండటం చూచి యోనాతాను వైపు చూచి “నిన్నను నేడును యొష్యయి కుమారుడు భోజన మునకు రాకపోవుట ఏమి?” అన్నాడు.

యొష్యయి కుమారుడు అని వ్యంగ్యంగా నొక్కి చెప్పటంలోనే యోనాతానుకు దావీదు యొడల రాజుకు కలిగిన ద్వేషం గోచరించింది.

యోనాతాను లేచి నిలుచున్నాడు. అతని హృదయం కోపంతో ఊగిపోయింది. అందువలన కొంచెంసేపు ఆగి తన మనస్సులోని భావసలు ఇంతమందిలో బయట పెట్టడం ఇష్టంలేకపోవటం పలన తండ్రి వైపు చూసి “దావీదు జ్ఞేపేమునకు పోవలెనని కోరి “దయచేసి నన్ను పోనిమ్ము పట్టణమందు మా యింటివారు బలి ఆర్పింపబోవు చున్నారు నీవును రావలెనని నా సహేశదరుడు నాకు ఆజ్ఞాపించెను గనుక నీ దృష్టికి నేను దయపొందిన వాడనైతే నేను వెళ్లి నా సహేశదరులను దర్శించునట్లుగా నాకు సెలవిమ్మని బ్రతిమలాడుకొని నా యొద్ద సెలవు తీసుకొనెను. అందు నిమిత్తమే అతడు రాజు భోజనపు బల్ల యొద్దకు రాలేదు” అని తలవంచుకున్నాడు.

“ఆగడగొట్టు దాని కొడుకా” అనిన మాట గర్జించి నట్లుగా సాలు నోట నుండి వెలువడింది.

“నీకును, నీ తల్లి మానమునకును సిగ్గు కలుగు నట్లుగా నీవు యొష్యయి కుమారుని స్వీకరించిన సంగతి నాకు తెలిసినది కదా?” అన్నాడు సాలు.

తన తండ్రినోట ఇంత అసహ్యకరమైన మాటలు ఇంతకు ముందు ఎన్నడూ వినలేదు. ఇద్దరి మధ్య తన తల్లిని అనటం యోనాతాను కోపంతో ఊగిపోయాడు.

“యొష్యయి కుమారుడు భూమి మీద బ్రతికినంత కాలము సీక్కెననూ నీ రాజ్యమునక్కెననూ స్థిరత కలుగదు గారా! కాబట్టి నీవు వర్తమానము పంపి అతనిని నా యొద్దకు రప్పించుము” అని ఆగి “నిజంగా అతడు మరణమునకు అర్పుదు” అన్నాడు సాలు.

ఇప్పుడు యోనాతాను స్వరం ఎన్నడూ లేసంత ఎత్తైన వేదికకు ఎక్కినట్లుగా “అతడెందుకు మరణ శిక్క నొంద వలెను? అతడేమి చేసెను?” అని నిలదీసినట్లుగా అడిగాడు. బల్లయొద్ద కూర్చున్న వారెవరు యోనాతాను అంత కోపంగా మాట్లాడటం ఇంతకు ముందెన్నదు మాచియుండలేదు. దీని పర్యవసానము ఏమిటి? అని అబ్బేరు చూస్తున్నాడు. సాలు లేచి నిలుచుని ప్రక్కన ఉన్న ఈటె యోనాతాను మీదకు విసిరాడు అది చంపవలెనన్న ఉద్దేశం కాదుగాని గాయపరచ వలెనన్న ఉద్దేశంగా అనిపించింది.

తన ప్రక్కన పడిన ఈటెను చూసాడు. యోనాతాను తండ్రి వైపు అత్యాగ్రహంతో చూచి, మరలా క్రిందపడిన ఈటె వైపు చూచాడు కూర్చున్న వారందరిని మాచి బయటకు వెళ్లిపోయాడు.

యోనాతాను బయటకు వెళ్లిపోవటంతో సాలు నోట మాటరాలేదు. చాలాసేపు ఎవరూ ఏమి మాట్లాడలేదు.

ఆ రాత్రంతా నిద్రపోలేదు. యోనాతాను భార్య అక్కాకి సంగతులు ఎప్పటికప్పుడు తెలుస్తునై ఉన్నాయి. దావీదును తన భర్త ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నాడో తనకు తెలుసు. అయితే ఆయన ఈ రాత్రి రాజు బల్ల యొద్ద భోజనం చేయకుండా వచ్చాడని అర్థమవుతున్నప్పటికి తన భర్త ముఖం ఇంత రోద్రంగా, దుఃఖంగా ఉండటం తాను ఇంతకు ముందెన్నదు చూడలేదు.

(సశేషం)

భయము విడిచి

‘భయమా? నాకా? నెవ్వర్’, ‘డోంట్ కేర్’ అనే మాటలు ఈ లోక సంబంధమైన భయాల విషయాల్లోనే తప్ప దేవునికి భయపడే విషయంలో మాత్రం అనలేదు. ఎందుకంటే దేవునికి భయపడాలి అనే విషయం చాలామందికి తెలియదు. దేవుడుంటే భక్తి ప్రదర్శిస్తారు కానీ భయపడరు. చర్చికి వెళ్ళేవాళ్ళంతా తమ భక్తి ప్రదర్శించడానికి తప్ప దేవునికి భయపడి మాత్రం వెళ్ళరు. భక్తిగా వెళ్ళేవాళ్ళ కూడా తక్కువే. అలవాటు ప్రకారం, త్యంపాస్కి, నిదపోడానికి, తమ హంగూ ఆర్యాటం ప్రదర్శించుకోడానికి వెళ్ళేవాళ్ళ ఎక్కువమంది. ఆ భక్తి కూడా చర్చలో ఉన్నంతనేవే ఉంటుంది తప్ప ఇంటికి వెళ్ళాడు ఈ లోకానుసారమైన జీవితం జీవిస్తా అన్యజనుల కంటే ఫోరంగా ఉంటారు. తిట్టుకుంటారు, కొట్టుకుంటారు, బీ.వి.లో, యూట్యూబ్లో సినిమాలు, సీరియల్స్ చూస్తూ, నెలఫోన్లో గేమ్స్ ఆడుకుంటూ, ఛాటింగ్ చేసుకుంటూ మళ్ళీ ఆదివారం వచ్చేదాకా దేవుడు గుర్తుకు రానంతగా ఈ లోకసంబంధమైన కార్యక్రమాల్లో మనిగి తేలుతూ ఆదివారపు క్రైస్తవులుగా, నామకార్థ క్రైస్తవులుగా ఉంటారు. ఇలాంటి భక్తి ప్రదర్శించే వారు దేవుని శక్తిని గురించి ఆలోచించరు, ఇంకా చెప్పాలంటే ఆసలు దేవుని గురించే ఆలోచించరు కాబట్టి వారికి దేవుని భయము ఉండదు. పైకి మాత్రమే భక్తి, లోపలంతా కుయ్యతి ఉంటుంది. పైకి భక్తిగలవారివలె ఉండియు దాని శక్తిని ఆశ్రయించని వారునై యుందురు’ (2ఱిమోతి 3:5) అని ఇలాంటి వారి గురించే చెప్పబడింది. వారి లిస్టు చాలా పెద్దదే ఉంది. ఈ లిస్టులో మనం ఖచ్చితంగా ఉంటాము. అంటే దేవునికి భయపడకుండా పైకి భక్తి నటించేవారికి ఏ గుణాలు ఉంటాయో ఆ లిస్టులోని గుణాలలో ఏదో ఒక గుణము మనకి ఖచ్చితంగా ఉంటుంది. కావాలంటే ఒకసారి చెక్ చేసుకోండి. ‘స్టేచ్

ప్రియులు, ధనాపేక్కలు, బింకములాడువారు, అపాంకారులు, దూషకులు, తలిదండ్రులకు అవిధేయులు, కృతజ్ఞతలేనివారు, అపవిత్రులు, అనురాగరహితులు, అతిద్వేషులు, అపవాదకులు, ఆజితేంద్రియులు, క్రారులు, సజ్జనద్వేషులు, ద్రోహులు, మూర్ఖులు, గర్వంధులు, దేవునికంటే సుఖానుభవము నెక్కువగా ప్రేమించువారు’ (2ఱిమోతి 3:2-4). ఒకవేళ మీరు నిజాయితీపరులని మీరు అనుకుంటే పై లిస్టులో ఉన్న గుణాలలో మీకు ఎన్ని ఉన్నాయో ఒక పేపరు మీద రాసుకొని చూడండి మీకే అర్థమవుతుంది మీరు దేవునికి భయపడేవారో కాదో. అయితే ‘దేవునికంటే సుఖానుభవమును ఎక్కువగా ప్రేమించే’ గుణము మాత్రము ప్రతిబక్షరికీ ఉంటుంది. మనం దేవునికి భయపడక పోవడానికి ఈ గుణాలన్నీ కారణమవుతుంటాయి. మనం దేవునికి వ్యతింకమైన జీవితం జీవిస్తూ, ఎన్ని పాపాలు చేసినా వెంటవెంటనే శిక్ష రావడం లేదు కాబట్టి భయపడకుండా పాపాలు చేస్తూనే ఉంటాము. ‘దుష్పక్రియకు తగిన శిక్ష శీఘ్రముగా కలుగకపోవట చూచి మనుష్యులు భయము విడిచి హృదయపూర్వకముగా దుష్పక్రియలు చేయుదురు’ (ప్రసంగి 8:11) అని చెప్పినట్లు దేవుడుంటే భయములేని జీవితం జీవించే వారికి మిన్న విరిగి మీద పడినట్లుగా హరాత్తుగా నాశనం వస్తుంది. ‘ఎన్నిసార్లు గద్దించినను లోబడనివాడు మరి తిరుగు లేకుండ హరాత్తుగా నాశనమగును (సామేతలు 29:1). అయినా పర్మాలేదు ‘డోంట్ కేర్’ అని దేవునికి మనస్సులో చోటివ్వుకుండా దేవుడుంటే భయము విడిచి ఇష్టోనుసారమైన జీవితం జీవించాలనుకుంటే చేయురాని కార్యాలు చేయడానికి దేవుడు మిమ్మల్ని భ్రష్ట మనస్సుకు అప్పగిస్తాడు (రోమా 1:28). ‘చెస్ట్ ఆఫ్ లక్ష’.

ఫోన్‌పే లేదా గూగుల్ పే ద్వారా పత్రిక చందా పంపవలసిన ఫోన్ నంబరు

9 4 4 0 2 1 7 7 2 6

మనష్యులు నీడవంచేవారు

మనష్యులు నీడవంచే వారు. వెలుతురు వుంటేనే నీడ కనబడుతుంది. ఆ వెలుతురు క్రీస్తే నేను లోకమునకు వెలుగును' (యోహను 8:12). ఆ వెలుతురు లేకపోతే మనష్యుల నీడ కూడా కనబడదు. అయినప్పటికీ నీడవంటి మనష్యులు తమ జీవితాలను తామే వెలిగించుకోవాలని చూస్తుంటారు. ఈ లోకంలో గొప్పగా వెలిగిపోవాలని చూస్తుంటారు. 'మనము నిన్నటి వారమే, మనకు ఏమియు తెలియదు భూమి మీద మన దినములు నీడవలెన్నన్నవి' (యోహ 8:8). లోకమునకు వెలుగైన యేసుతో కాకుండా ధనముతో తమ జీవితాలను వెలిగించుకోవటానికి త్వరపడు తుంటారు. వారి తొందరపాటు గాలికే. ధనముతో వెలిగించు కున్న తమ జీవితాలు గాలికి ఆరిపోతాయి. వారు తమ జీవితాన్ని ధారపోసి సంపాదించు కున్న ధనము, ఆస్తి పాస్తులు వారి తదనంతరం ఎవరికి చెందుతాయో వారికి తెలియదు. కుటుంబం మొత్తం ప్రమాదాల్లో చనిపోవడం మనం వార్తాప్రతికలలో, టి.వి. స్వాస్థ చూస్తుంటాము. మరి వారు సంపాదించిన ఆస్తిపాస్తులు ఎవరికోసం? ఎంతో కష్టపడి తిని తినక దాచుకున్న డబ్బుంతా ఎవరికో చెందుతుంది కదా! చాలామంది వారి బిడ్డల కోసం ఆస్తిపాస్తులు కూడబెదుతూ ఉంటారు. అయితే ఆ బిడ్డలు కూడా వారికి దూరం అయి పోతుంటారు. ఇంకా చెప్పాలంటే బిడ్డలు లేనివాళ్ళు కూడా ధనము సంపాదించాలని ఆరాటపడు తుంటారు. వారు ఎవరి కోసం ధనము కూడబెదుతున్నారో వాళ్ళకే తెలియనంత వ్యసనంగా మారిపోతుంది. ధనమున్న చోట లోకమునకు వెలుగైన దేవుడుండడు కాబట్టి వారి

నీడ కూడా వారితో ఉండడు. ఈ లోకంలో మన ఆయుష్మాలం బెత్తెడుతే. 'నా దినముల పరిమాణము నీవు బెత్తెడంతగా చేసియున్నావు. నీ సన్నిధిని నా ఆయుష్మాలము లేసట్లేయున్నది' (కీర్తనలు 39:5). దేవుని దృష్టిలో 1000 సంవత్సరాలు ఒక దినమైతే, మన ఆయుష్మాలమైన 80 సంవత్సరాలు కేవలం రెండుగంటలలోపే ఉంటుంది. ఈ స్వల్పకాలాన్ని మనం ధనసంపాదనకే ఉప యోగిస్తే పరలోకరాజ్యంలో ప్రవేశించ దానికి చేయాల్సిన పనుల సంగతేంటి? దేవుని పని చేయాల్సిన క్రైస్తవులు సైతం ఉడ్యోగ, వ్యాపారాల్లో బిజీగా ఉండి దేవుని పని గురించి పట్టించుకోవడం లేదు. 'మీరు సర్వలోకమునకు వెళ్లి సర్వశృష్టికి సుపార్చను ప్రకటించుడి' (మార్కు 16:15) అని యేసు చెప్పింది మాకు కాదులే అన్నట్లు అన్యజనుల్లా జీవిస్తున్నారు. అన్య జనులతో పోటీపడి మరీ ధనము సంపాదించుకుంటున్న క్రైస్తవులు దేవుని నామానికి అవమానము కలిగిస్తున్నారు. దేవుని తీర్చు దినమున మరి కనమైన తీర్చు దేవుడు తన యంతీ నుండే మొదలుపెడతాడు. కాబట్టి ఈ లోకంలో మనం జీవించే జీవితం మన నీడను సైతం దూరం చేసే ధనము కోసం కాకుండా వెలుతురు వల్ల వచ్చే నీడను ఇచ్చే యేసు కోసం జీవించి పరలోకరాజ్యంలో ప్రవేశించడానికి అర్థాత సంపాదించుకుండాం. 'నీడవలె తమ దినములన్నియు వ్యర్థముగా గదుపుకొను మనష్యుల బ్రదుకునందు ఏది వారికి క్షేమకరమైనదో యేవరికి తెలియును? వారు శోయిన తరువాత ఏమి సంభవించునో వారితో ఎవరు చెప్పగలరు?' (ప్రసంగి 6:12)

ఇంటరైట్లో తెలుగు బైబిల్

మీరు ఎక్కడున్నా సరే, మీ స్వార్థ ఫోన్, ల్యాప్‌టాప్, డెస్క్‌టాప్‌లలో తెలుగు బైబిల్ చూడవచ్చును. అంతేకాక తెలుగు-ఇంగ్లీషు ప్యాపరల్ బైబిల్, తెలుగు అడియో బైబిల్, తెలుగు బైబిల్ ఎన్‌పైకోపీడియా, తెలుగు అడియో, ఏడియో పాటలు, తెలుగు పాటల రచనలు, అధ్యాత సాక్షములు, బైబిల్ వాలీపేపర్స్, తెలుగు క్రైస్తవ పుస్తకములు ఇంకా మరిన్నే మీ కోసం... నేడే దర్శించండి...

www.onlinetelugubible.net

ప్రభువగు యెపొంచాయే నాకు బలము

2003వ సంవత్సరము నుండి ఇప్పటి వరకు గత ఇరైనై సంవత్సరాలుగా ప్రచరింపబడుతున్న ‘హన్నాకృష్ణ’ పత్రిక ఆవిర్భవించడానికి మూలము ‘నిత్యజీవజలము’ మాన పత్రిక. 1998వ సంవత్సరం సెప్టెంబరు నెలలో ‘నిత్యజీవజలము’ మానపత్రిక ముద్రణకు ప్రభుత్వం వారు అనుమతించారు. అయితే పత్రికను లెటర్ ప్రెస్లో ముద్రించటం ఎంతో వ్యయప్రయాసాలతో కూడుకున్న పని. కంప్యూటర్ కొనే స్థామత నాకు లేదు. అప్పట్లో డి.టి.పి. యూనిట్ కొనాలంటే కనీసం రూ. 75,000/- అవసరం అపుతుంది. అది కనీసం నా ఊహకి కూడా అందనిది. అయితే దేవునికి అసాధ్యమైనది ఏమీ లేదనే ధైర్యంతో, విశ్వాసంతో కంప్యూటర్ కొరకైన గదిని, కావలసిన ఫరీచరు తయారు చేసి సిద్ధంగా ఉంచు కోవడానికి పూనుకున్నాను.

ఒకరోజు నేను ప్రీంటింగ్ ప్రెస్లో పనిచేస్తున్న సమయంలో డి.ఆర్.డి.వి అనే ఒక గవర్నమెంటు ఆఫీసు నుండి కొంతమంది ఆఫీసర్స్ నా ప్రీంటింగ్ ప్రెస్ దగ్గరకు వచ్చి నన్ను ఒక టెండరులో పాల్గొనమని అడిగాడు. అందుకు నేను అంగీకరించలేదు. ఎందుకంటే నాదొక చిన్న ప్రీంటింగ్ ప్రెస్ మిగతా ప్రెస్ వాళ్ళతో పోటీకి వెళ్ళేను. అందుకే నేనెప్పుడూ టెండర్లో పాల్గొనలేదు. అయితే వాళ్ళ నన్ను చాలా బలవంతం చేశారు. ఈ టెండర్లకు ప్రధానమంత్రి రోజ్జుగార్ యోజన (పి.యం.ఆర్.వై.) పథకం క్రింద లోను తీసుకొని ప్రెస్ పెట్టిన వారినే పిలుస్తున్నారు. కాబట్టి మీరు తప్పని సరిగా రావాలని చెప్పారు. ఎలాగు ఆ టెండరు నాకు రాదులే అని వెళ్ళాను.

నాతో పాటు ఇంక నాలుగు ప్రెస్లు వాళ్ళ ఆ టెండరులో పాల్గొన్నారు. ఆ పని విలువ కేవలం 14,000/- మాత్రమే. ఎలాగు ఆ పర్ము నాకు రాదని తెలుసు. అయినా వెళ్ళి వాళ్ళ మధ్యలో కూర్చున్నాను. టెండరు ప్రారంభమైన తరువాత ఒక ప్రెస్ అతను పోటీ పడి ఎటువంటి ఆదాయం లేకుండానే ఆ పని తీసుకున్నాడు.

అయితే ఊహించని రీతిలో ఐదు లక్షల రూపాయలు

పర్మును మా నలుగురికి పంచి పని ప్రారంభించమన్నారు. నాకేం అర్థం కాలేదు. నాకు 1,25,000/- పర్ము వచ్చింది. నాకు తెలుసు నేను ఆ పని చేయలేనని. నాకే కాదు అక్కడ పున్న మిగతా ప్రెస్ వాళ్ళకి కూడా తెలుసు. ఆ సమయంలో ఏం చేయాలో నాకు అర్థం కాలేదు. దేవుని చిత్తముగా భావించి దేవుని మీద భారం వేశాను. తరువాత ఒక ప్రెస్ అతను నా దగ్గరకు వచ్చి నా పర్ము కూడా అతనే చేస్తాన న్నాడు. అందుకుగాను నాకు కొంత డబ్బు ఇస్తానన్నాడు. సరేనని నేను అతనికి ఇచ్చాను. అతను నాకు 7,000/- ఇచ్చాడు.

తరువాత అదే ఆఫీసు వాళ్ళు పరుసగా నాలుగైదు పనులు ఇచ్చారు. అస్తీ పనులు నా తరపున వేరే వాళ్ళు చేశారు. నేను కేవలం చెక్కులు తీసుకోవడానికి మాత్రమే వెళ్ళాను. ఆ నెలలో నేను ఏ మాత్రం కష్టపడకుండా 25,000/- సంపాదించాను. వాటితో నేనాక చిన్న కంప్యూటర్ కొన్నాను. ఇంకా నాకు ప్రీంటరు, తెలుగు సాప్ట్‌వేర్ అవసరం వుంది. కంప్యూటర్ ఇచ్చిన దేవుడు అవి కూడా ఇస్తాడనే నమ్మకం వుంది. అప్పటికి నాకు కంప్యూటర్ గురించి ఏమి తెలియదు. అప్పుడు నేను కంప్యూటర్ నేర్చుకోవడం ప్రారంభించాను.

మూడు నెలలకు నేను డి.టి.పి. చేయడం నేర్చుకున్నాను. 1999 ఏప్రిల్ నెలకల్లా నేను అస్తీ నేర్చుకున్నాను. అప్పుడు దేవుడు నాకు 35,000/- ఖరీదు చేసే ప్రీంటర్, తెలుగు సాప్ట్‌వేర్ ఇచ్చాడు. అప్పుడు అర్థమైంది దేవుడు ముందే నాకు ఇవి ఎందుకు ఇప్పలేదో. ఒకవేళ నాకు ముందే ఇచ్చినా వాటివల్ల నాకు ఉపయోగం ఉండేది కాదు. ఎందుకంటే నాకు అప్పటికి కంప్యూటర్ గురించి ఏమి తెలియదు. తరువాత నాకు కంప్యూటర్ పరంగా అవసరమైన వస్తీ, నా మనసులో నేను కోరుకున్నవస్తీ నేను దేవున్ని అడక్కపోయినా నాకు అనుగ్రహించాడు. మరి ముఖ్యంగా డి.టి.పి.లోగానీ, కంప్యూటర్కి సంబంధించిన అస్తీ విషయాలలో దేవుడు నాకు చాలా జ్ఞానం ఇచ్చాడు.

మధ్యకాలము

ప్రవక్తర్యైన మలాకీ కాలము నుండి బాహిస్మామిచ్చు యోహసు వరకు గల మధ్యకాలములోని యూదుల చరిత్ర

మధ్యకాలమనగా ప్రవక్త మలాకీ కాలము నుండి ప్రభువైన యేసుక్రీస్తుపారి జీవిత ప్రారంభము వరకు వున్న యూదుల సమగ్ర చరిత్ర మరియు పాతనిబంధన క్రొత్త నిబంధన చరిత్రలను కలుపు సమయమిది. మనము ఊహించని కార్యములు, వంఘుటనలు జరిగిన చారిత్రాత్మిక సమయమే - ఈ “మధ్యకాలము”.

పాతనిబంధన కాలములో ఏ విధముగా చూసినా మలాకీ చివరి ప్రవక్తగా పరిగణింపబడెను. సాధారణ లెక్క ప్రకారం క్రీ.పూ దాదాపు 409 సం॥లో అతడు ప్రవక్తగా నివేంచెను. అతనితో సమకాలీనుడైన నెపోమ్యా ఆర్థిక మంత్రులలో చివరివాడైన అతని చివరి సంస్కరణ చట్టము క్రీ?పూ? 409 సం॥లో ప్రియిక రాజు ద్వారా స్థిరపరచబడెను. ఆ తరువాత 70 సంజల కంటే తక్కువ వయస్సులోనే అతను మరణించెను. అతని కాలములో యూదా ప్రభుత్వము, ఎజ్రా కాలములో అతడు నిర్వహించిన కార్యాన్నిపూణ, పాలన గురించి తెలుసుకొనుటకు ఎజ్రా, నెపోమ్యా, దానియేలు గ్రంథముల వ్యాఖ్యానము ముందుగా చదువవలెను.

కల్పియుల యొక్క చెర నుండి యూదులు తిరిగి వచ్చి నప్పుడు వారిలో ఎక్కువ మంది క్రొత్త భార్యలను, మిత్రుల జాతి సంతానమును వారితో తీసికొని వచ్చారు. వారు యొరూపులేములో ఉండుటకు నొపోమ్యా నిరాకరించాడు. గనుక వారు సమరయ ప్రాంతములలో స్థిరపడ్డారు. ఆ విధముగా దేశ బహిష్కరణ చేయబడిన వారిలో ప్రధాన యాజకుడైన యొపెదాయ కుమారుడైన మనషే ఒకడు. అతడు సమరయ దేశపు గవర్నర్ అయిన పోరోనీయుడైన సన్మలటు కుమారైను వివాహమాడి మామగారి భద్రతలో ఉండెను. నెపోమ్యా మరణించిన తరువాత సన్మలటు సమరియకు దగ్గరలోనున్న గెరాజీము పర్వతము పై ఒక దేవాలయము కట్టుటకు రాజైన దర్యావేషు నుండి అనుమతి పొంది అతని అల్లుడైన మనషేను ప్రధావయాజకునిగా

చేశాడు. క్రీ.పూ. 408 సం॥లో ఆలయ నిర్మాణము ప్రారంభించాడు.

ఆలయము నిర్మింపబడిన తర్వాత, తరలి వచ్చిన యూదులందరికి ఆలయము ఆత్మయపురమైనది. అందు వలన ఆ స్థలంలో పూర్వకాలము నందుండిన మతపరమైన ఆచారాలను తోసివేసి, ఇశ్రాయేలు దేవుడైన యొపోవాను మాత్రమే నేవించుటకు పునరుద్ధరింపబడెను. యొరూపులేము ప్రజలు సమరయులను కులభ్రష్టులుగా భావించిరి. సమర యులు. గెరాజీము పర్వతము ఒక్కటి మాత్రమే దేవునిని స్వరైన స్థలముగా భావించిరి. ఆచారములను తోసివేసి, మోషే ద్వారా లిఖింపబడిన ఐదు పుస్తకములను (ఆది కాండము, నిర్మమ కాండము, లేవీయకాండము, సంభ్యా కాండము, ద్వీతీయాపదేశ కాండము) మాత్రమే పాటించు చుండిరి.

యూదా దేశపు గవర్నరు అయిన నెపోమ్యా మరణించిన తర్వాత క్రొత్త గవర్నరు వచ్చియుండెను. యూదా పట్టణము సిరియా పాలనలో ఉండెను మరియు తాత్కాలికముగా పోరసంబంధమైన, మతసంబంధమైన అధికారములను ప్రధాన యాజకునికి ఇవ్వపలసినదిగా చట్టమందు ల్రాయ బడెను. ఇందుమూలముగా ప్రధాన యాజకుని కార్యాలయం అన్నిల కార్యాలయముగా మారేను. అర్థపూష్ట నీహాన్ క్రీ.పూ. 405 లో తన తండ్రి అయిన దరియన్నోతన్ (క్రీ.పూ. 423) పరిపాలన తర్వాత రాజుయైను. అర్థపూష్ట నీహాన్ పరిపాలించు చివరి దినములలో ప్రధాన యాజకుని కార్యాలయం సిరియా మరియు పెనేషియా గవర్నరుల చేతికి ఇవ్వబడెను. బాగోన్ అను గవర్నరు యొపోన్నాను అను ప్రధాన యాజకుని స్థానంలో అతని సోదరుడైన యొపో మహను దేవాలయ గర్భాలయములో చంపివేసెను. ఇతను క్రీ.పూ. 366 సం॥లో గవర్నర్ ఆదేశం ప్రకారం బలా త్యాగంగా ప్రధాన యాజక్త్వము పొందెను. గనుక ఈ చెడు పరిణామాలు కలిగినవి.

(సచేషం)

మాయని మచ్చ

దేవుని చేతిలో అద్భుతంగా వాడబడిన దావీదు జీవితం లోని ఒక సంఘటనను గూర్చి అనేకులు అనేక విధములుగా ప్రశ్నిశ్శూ ఉంటారు. కొందరు ‘దావీదు భక్తుడే బత్తెబతో పాపం చేయలేదా? సామాన్యులమైన మనం చేయడంలో ఏముంది’ అంటారు. కొందరు ‘దావీదును దేవుడు క్షమించ లేదా? (2సమా. 12:13). దయగల దేవుడు మనలను కూడా క్షమించడా?’ అని అంటారు. తాము పాపం చేయ దానికి దావీదు జీవితంలోని ఈ సంఘటనను సాకుగా తీసుకుంటారు. కానీ దావీదు జీవితంలో తరువాత జరిగిన సంఘటనల గురించి ఆలోచించరు. ఈ విషయాలు మనం ధ్యానించక మునుపు మనం ఒక సంగతి గుర్తుంచుకోవాలి. దావీదు తన జీవితంలోని ఈ ఒక్క సంఘటన మినహా తన జీవిత కాలమంతా దేవుని దృష్టికి యథార్థంగా జీవించాడు (1రాజులు 15:4). దావీదు జీవితంలోని ఒక్క పాపమును సాకుగా తీసుకుని జీవితాంతం పాపము చేయుట కంటే, దావీదు జీవితంలోని ఈ ఒక్క సంఘటనను మినహాయించి మిగిలిన యథార్థ, నీతి జీవితమును ఎందుకు మాదిరిగా తీసుకోరు? దేవుడు మన హృదయములోని సంకుచిత భావములను తీసివేయు గాక!

ఒకనాడు నేను ఒక వ్యక్తిని కలుసుకున్నాను. అతని నుదుట పెద్ద మచ్చ ఒకటి ఉంది. అది ఏమిటి? అని నేను అడిగాను. ‘నా చిన్నతనంలో ఒక పెద్ద రాతిమీద పడ్డాను. అప్పుడు తగిలిన గాయపు మచ్చ యిది’. అని అన్నాడు. ఎంత ఆశ్చర్యము? గాయం మానింది గాని మచ్చ మాత్రం మిగిలింది. గాయం మానగానే మచ్చ మాసిపోదా? కొన్ని పెద్ద గాయాల మచ్చలు మరణం వరకు నిలిచి ఉంటాయి. ఆత్మియ జీవితంలో కూడా అంతే! దేవుని బిడ్డ పాపం చేస్తే దేవుడు క్షమించినా (ఆ గాయం మానిపోయినా) మచ్చ మాత్రం కొన్నిసార్లు జీవితాంతం నిలిచే అవకాశం ఉంది.

అక్కరాల దావీదు జీవితంలో అలాగే జరిగింది. బాల్యం నుండి అతనికి దేవుని యొడల ఉన్న విశ్వాసం (1సమా.

17:34-37), దేవుని ఆలయం కొరకు దావీదుకు ఉన్న అద్భుతమైన ఆశ (1దినవు. 29:2-4), దేవుని సన్నిధిని దావీదు అనుభవించిన రీతి (కీర్త. 63:4-6) దావీదు ద్వ్యారా దేవుడు ప్రవచించిన విషయాలు (దావీదు రాజు మాత్రమే కాదు ఆయన దేవుని ప్రవక్త కీర్తన 22:14-18). దావీదును గూర్చి దేవుడు ఇచ్చిన అద్భుత సాక్షం (1సమా. 13:14 అపో.కా. 13:22 దేవుని ఇష్టానుసారుడు), వీటన్నిటిని మరిపించింది బత్తెబతో దావీదు చేసిన పాపం. ఎన్నో సంవత్సరాలు ప్రయాసపడి సంపాదించుకున్న సాక్షం ఒక్క క్షణంలో, ఒక్క పాపంతో మటుమాయం అయింది. ఎంత విచారకరం? అందుకే విశ్వాసీ, పాపము విషయం ఒహు అప్రమత్తత కలిగి యుండుము.

ఇప్పుడు ఈ సంఘటనలోని మరి కొన్ని విషయాలు తెలుసుకుండాం. నా చిన్ననాడు నేను మా కుటుంబంతో మద్రాసు పట్టణం వెళ్లాను. అక్కడ మాకు తెలిసిన ఒకరి ఇంటిలో మేము బను చేశాము. అప్పుడు ఆ ఇంటి వారికి సంబంధించిన ఒక గాజు వస్తువును పొరపాటున నేను పగుల గొట్టాను. ఈ విషయంలో నేను చాలా బాధపడ్డాను. ఆ ఇంటి వారు కూడా నన్ను క్షమించారు. గనుక నేను చాలా సంతోషించాను. ఇక్కడ మనం గ్రహించవలసిన ముఖ్య విషయం ఒకటి ఉంది. వారు నన్ను క్షమించినంత మాత్రాన జరిగిన నష్టం పూరింపబడుతుందా? పగిలిన విలువైన గాజు వస్తువు తిరిగి వస్తుందా? ఆ ఇంటి వారు అటువంటి మరియుక వస్తువును కొనుటకు కొంత డబ్బును సమకూర్చ వలసి వచ్చింది. మరియు ఇంటిలో పగిలిన ఆ వస్తువు ముక్కలన్ని వారు తీసివేశారు గానీ, ఒక ముక్క ఒక స్థలములో పడి కనబడలేదు. ఈ లోపల ఆ ఇంటి అవిడ గమనించక ఆ గాజు ముక్క మీద కాలు వేసింది. ఆమె బాధ పడింది. ఆ గాయం నయం చేసుకోవడానికి కొంత డబ్బు కావలిసి వచ్చింది. అవును నేను చేసిన ఒక చిన్న తప్ప ఎన్ని కష్టాలకు కారణం అయింది? నేను

క్షమించబడ్డాను. కానీ ఆ క్షమాపణ నా తప్పు వలన కలిగిన నష్టాన్ని మాత్రం పూరించలేక పోయింది.

ఆక్షరాల దావీదు జీవితంలో అలాగే జరిగింది. దావీదు పశ్చాత్తాప పడగా దేవుడు దావీదు చావకుండా ఆతని పాపం పరిహరించాడు (2సమా. 12: 13). ఐతే ఆ పాప ఫలితం చాలా నష్టాలకు దారి తీసింది.

1. దావీదు ఇంటి వారికి సదాకాలము యుద్ధము జరిగింది (2సమా. 12: 10). ఈ కలహములలో తన ముగ్గురు కుమారులు చనిపోయారు. 1) అమ్మాను (2సమా. 13: 28-29) 2) అబ్బాలోము (2సమా. 18: 14) 3) అరోనీయా 1 రాజులు 2: 25.

2. తన ఇంటి వారి వలననే తనకు అపాయం కలిగింది. (2సమా. 12: 11) అబ్బాలోము భయం చేత దావీదు అరణ్య మునకు పొరిపోయాడు. (1సమా. 15: 13-18: 33).

3. దావీదు బత్తెబలకు పుట్టిన మొదటి బిడ్డ మృతి చెందాడు. (2సమా. 12: 15, 16-24).

4. దావీదునకు తన కుమారుల ఎదుట మాదిరి జీవితం లేక పోవుట వలన తన మరి ఇరువురు కుమారులు అదే పాపమందు మృతి చెందిరి. (1) అమ్మాను (2సమా. 13: 1-37) 2) అబ్బాలోము (2సమా. 16: 22, 18: 14, 15).

5. దావీదు రహస్యమందు ఈ పాపం చేసెను గాని తన ఉపవత్నులు పగటియందు అందరికి తెలియబడునట్లు చెరువబడిరి (2సమా. 12: 12, 16: 22).

6. ఈ కారణము వలన యొప్పావా నామమునకు దూషణ కలిగెను (2సమా. 12: 14).

7. దావీదు పాపము మాయని మచ్చగా నిలిచిపోయింది. ప్రియ విశ్వాసీ, పాపము ఎంత భయంకరం? నిజంగా పశ్చాత్తాప పడినప్పుడు దేవుడు క్షమిస్తాడు గానీ ఆ పాపము ఫలితంగా జరిగే నష్టాన్ని మాత్రం చేసిన వారు అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. అందుకే పాపం విషయమై తస్యాత్! జాగ్రత్త!. ఊరియా మరణ విషయములలో ముద్దాయి అయిన దావీదు తన నలుగురు కుమారుల అకాల మరణముతో తీర్చు తీర్చుబడ్డాడు.

యొప్పావాకు కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుడి ఆయన నామమును ప్రకటన చేయుడి. జనములలో ఆయన కార్యములను తెలియచేయుడి. కీర్తనలు 105: 1

మీ జీవితాలలో దేవుడు చేసిన మేలులను ఇతరులకు తెలియపరచుట ద్వారా దేవుని నామానికి మహిమ కలగడమే కాక వినివారు విశ్వాసంలో బలపడుటకు మీ సాక్షాం ఉపయోగపడవచ్చు. కావున మీ అమూల్యమైన సాక్షాయలు మాతో వంచుకొనిన యోడల వాటిని సంతోషంగా పత్రికా ముఖంగా ప్రచురించుటకు మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము. దేవుని నామ ప్రకటనలో మాతో పాటు మీరు పాలి భాగస్తులు కావాలని ఆశిస్తున్నాము.

గమనిక

క్రైస్తవ కథలు, వ్యాసాలు, రచనలు, కవితలు, పాటలు మొదలగునవి మా ప్రియ పారకుల నుండి కోరడమైనది. అనస్కి గలవారు తమ తమ భావాలను మా పత్రిక ద్వారా పారకులకు అందించవచ్చు. ఉత్తమ కథకు నగదు బహుమానం వుంటుంది. క్రైస్తవకథ ఏదైనా 2 పేజీలకు మించకూడదు.

చందాదారుల వివరములు

1. అపా. ఎబీనేజర్గారు (ప్రైదరాబాద్) - 1500 (నెలకు)
2. గంథం డేవిడ్ నీలకాంత్ (నెల్లారు) - 1000 (నెలకు)
3. మేరిసలోమి, సిరివెళ్ళ, కర్ములుజిల్లా 5000/-
4. వి. రత్నమృ, ప్రైదరాబాద్ 350/-
5. జి. కళావతి, ఒంగోలు 350/-
6. వి. కష్టూరి, భీమవరం 500/-
7. జయ, గుంటూరు - 1500/-
8. కె. రజిని, నరసరావుపేట - 1000/-
9. శ్రీమతి శాంతాగ్రేస్, మచిలీపట్లుం 500/-
10. శ్రీమతి కె. కల్పన, గోవా - 350/-
11. శ్రీ జి. వెంకటేశ్వర్రు, కొత్తపల్లి - 350/-
12. శ్రీమతి సి. పోచ్. స్వయంప్రభ, చిలకలూరిపేట - 350/-
13. కె. రాజ్మేష, రాజమండ్రి - 350/-
14. శ్రీమతి వై. సంధ్యారాణి, ఒంగోలు - 2000/-

నా పేరు శ్రీవిద్య. నేను హిందూ కుటుంబంలో జన్మించాను. మా తల్లిదండ్రులు ఉద్యోగరీత్యా ఒంగోలులో ఉంటున్నారు. నాకు ఒక చెల్లెలు ఉంది.

నేను ఇంటర్వీడియట్ మొదటి సంవత్సరం చదివే టప్పుడు రేడియోలో దేవుని వాక్యం వింటుండే దానను. అప్పటికి నాకు యేసయ్యను గురించిగానీ, క్రైస్తవ మతం గురించిగానీ ఏమి తెలియదు. అయితే రేడియోలో వాక్యం వినెటప్పుడు నాకు ఏదో క్రొత్తగా అనిపించి ఇంకా ‘తెలుసు కోవాలనే కుతూహలం కలిగింది. అప్పుడు క్రైస్తవరాలైన నా క్లాన్స్‌మేట్ ఒకమ్మాయిని అడిగాను నేను క్రైస్తవ మతం లోకి మారచ్చా అని. అప్పుడు ఆ అమ్మాయి ‘మీ తల్లి దండ్రులకు ఏమీ అభ్యంతరం లేదా?’ అని అడిగింది. అప్పుడు నేను ‘వారికి అభ్యంతరమైనా సరే నేను మారతాను’ అన్నాను. ఆ మాట నా ప్రమేయం లేకుండా అన్నాను. ‘ఒకవేళ నేను యేసయ్యను నమ్ముకున్నా, హిందూ పూజలు అవీ చేయవచ్చా’ అని అడిగాను. అప్పుడు ఆ అమ్మాయి ‘చల్లగా అన్నా వుండు లేదా వెచ్చగా అన్నా వుండు, నులి వెచ్చగా వుండవద్దు అని యేసయ్య చెప్పాడు’ అని చెప్పింది.

తర్వాత ఇంకెప్పుడు దాని గురించి ఆలోచించలేదు. మళ్ళీ రేడియోలో వాక్యము వినిలేదు. యేసయ్యను గూర్చి ఆలోచించలేదు. ఇంటర్వీడియట్ పొసయ్యాక నేను బి.ఐ.టి. మూడు సంవత్సరాల డిగ్రీ కోర్సులో చేరాను. ఆ డిగ్రీ కోర్సుకు విలువ లేదని తెలిసి చాలా బాధపడి ఏం చేయాలో తెలియని పరిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు దేవుడు ఒక వ్యక్తి ద్వారా నేను ఇంజనీరింగ్ చదవటానికి మార్గం ఏర్పరచాడు.

నేను మద్రాసులో ఒక క్రైస్తవ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో చేరాను. వేరే కాలేజీలో ఎక్కడా సీట్లు దొరకక తప్పని సరి పరిస్థితుల్లో ఆ కాలేజీలో చేరాల్సి వచ్చింది. అది క్రైస్తవ కాలేజి కావడం వల్ల నాకు క్రైస్తవ స్నేహితులు ఏర్పడ్డారు. వారి వల్ల నేను యేసయ్యను గురించి ఎక్కువగా తెలుసుకో గలిగాను. యేసయ్య వారి జీవితాలలో చేసిన ఆశ్చర్య

కార్యములను నాతో పంచుకొన్నప్పుడు నేను చాలా ఆశ్చర్య పోయాను. ముందు నమ్మలేదు, తర్వాత వారిని బాగా పరిశీలించసాగాను. చిన్న అబద్ధం చెప్పటానికి కూడా వారు వెనుకాడటం, ఇతరుల గురించి ప్రార్థించడం, ఇతరులను ప్రేమించడం నన్ను ఆకర్షించాయి. నేను కూడా క్రైస్తవరాలిగా వుండాలని ఆశ పడేదానను.

తర్వాత వారు అన్నాల గురించి, వారు యేసయ్యను నమ్ముకున్న తర్వాత వారు ఎదుర్కొన్న సమస్యలు, కష్టాలు చెప్పేవారు. అలాంటి సమయాల్లో కూడా వారు యేసయ్యను విడువకుండా ఆయన కొరకు అన్నింటిని భరించిన విధం నాతో పంచుకొన్నప్పుడు నేను కూడా అలా ఉండాలని గట్టిగా నిశ్చయించుకున్నాను. యేసయ్యను నా స్వంత రక్కకునిగా అంగీకరించాను. ప్రతి ఆదివారం నా స్నేహితులతో కలసి చర్చికి వెళ్తుండే దానను. వారితో కలసి హస్తాల్లో ప్రార్థిస్తుండే దానను.

సెలవులలో నేను ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు మా నాన్న నన్ను అడిగాడు ‘ఏమ్మా, హనుమాన్ చాలిసా చదువు తున్నావా?’ అని. అప్పుడు నేను ‘చదవటం లేదు’ అని చెప్పాను. ‘అయితే వెళ్ళి చదువుకో’ అన్నాడు. మా నాన్నకి ఎదురు చెప్పటం ఇష్టం లేక పూజగదిలోకి వెళ్ళి చదవటానికి ప్రయత్నించాను. కానీ నేను చేయలేకపోయాను. మా నాన్న నా ప్రక్కనే ఉన్నాడు. విగ్రహారథన చేయకూడదని దేవుడు చెప్పిన విషయం గుర్తు వచ్చింది. ‘నేను చదవను నాన్న’ అని చెప్పి ప్రక్కకు వచ్చేశాను. చదవమని బ్రతిమిలాడాడు. కానీ నేను చదవలేదు. మా నాన్న నాతో మాట్లాడటం మానేశాడు. నేను వారి ఎదురుగానే యేసయ్యను ప్రార్థించే దానను. అప్పుడు ఆమ్మ నా దగ్గరకు వచ్చి యేసయ్యను ప్రార్థించవద్దని ఏస్టేది. అందరూ దేశుక్షే యేసయ్యను మాత్రమే ప్రార్థించవద్దని చెప్పేది.

మా ఆమ్మ ఆరు, ఏదు సంవత్సరాలుగా మానసికమైన రుగ్గుతతో బాధ పడుతుండేది. మేము ఎన్నో హస్తాలల్లో

చూపించాము. షాక్ ట్రీట్యూంట్ కూడా ఇప్పించాము. అయినా బాగు కాలేదు. అప్పుడు అది ఒక జబ్బు అను కున్నాను. అయితే మా అమ్మ నా దగ్గరకు వచ్చి ఏప్పి ‘ప్రార్థించవద్దు’ అన్నప్పుడు, ఆమె అపవిత్రాత కలిగి వున్నట్లుగా అనిపించింది. అప్పటి నుండి ఆమె కొరకు నేను ప్రార్థించసాగాను.

ఒకరోజు మానాన్న వచ్చి ‘యేసయ్యను గురించి నేను కూడా విన్నాను, ఆయన చాలా మందిని స్వస్థపరచాడని. అయితే అది ఒకప్పుడు కదా ఇప్పుడు ఈ కాలంలో కూడా స్వస్థ జరిగితే నమ్మచ్చు. మీ అమ్మని యేసయ్య ఒక నెలలోపు బాగుచేస్తే మేము కూడా ఆయనను నమ్ముతాము, ఒకవేళ అలా బాగుకాని పశ్కంలో నువ్వు దేవున్ని వదలి పెట్టాలి అన్నాడు అని నాతో ఛాలెంజ్ చేశాడు. అందుకు నేను ఒప్పుకున్నాను. అయితే అలా జరగలేదు. అఖరి రోజు రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు మా నాన్న నాకు ఫోన్ చేసి ‘చెప్పిన సమయంలోపు మీ అమ్మ బాగు కాలేదు. కాబట్టి నువ్వు ఇచ్చిన మాట ప్రకారం దేవుణ్ణి వదిలెయ్యాలి’ అన్నాడు. అప్పుడు నేను ‘నా మాట్లాగా తప్పుతాను గాని దేవుణ్ణి వదలను’ అన్నాను. అందుకు మా నాన్న ‘మాట మీద నిలబడలేని దానివి నువ్వేం చేస్తాను, దేవుడు నీ ప్రార్థన ఏం వింటాడు’ అన్నాడు. కానీ నాకు ఇంకా విశ్వాసం ఉంది. ఆ రోజు గడవటానికి ఇంకా నాలుగు సమయం ఉంది కదా ఈ లోపు దేవుడు స్వస్థపరచక పోతాడా? అను కున్నాను. అప్పుడు నేను దేవునికి ప్రార్థించాను ‘యేసయ్య, ఈ విషయం అందరికి తెలుసు, ఇప్పుడు స్వస్థ జరగకపోతే అందరూ దేవుడు ఏమీ చేయలేదనుకుంటారు. కాబట్టి అందరూ ఆశ్చర్యపోయే రీతిలో మా అమ్మకి స్వస్థ చేసి అద్భుతకార్యం జరిగించమని ప్రార్థించాను. తరువాత రోజు ఇంటికి ఫోన్ చేసి అమ్మకి బాగు అయిందా అని అడిగాను. కానీ బాగు కాలేదని చెప్పారు.

నేను చాలా బాధపడ్డాను. అందరూ వచ్చి అడిగితే నేనేం సమాధానం చెప్పాలో నాకు అర్థం కాలేదు. నేను చాలా ఏడ్చాను. నా గురించి నేను అడగలేదు. అందరూ తెలుసుకానేలా అద్భుతకార్యం జరగలేదని నేను చాలా

బాధపడ్డాను. అంతేకాక నేను కాలేజీలో మొదటి సంవత్సరంలో ఒక స్కూల్స్కూల్ ఫైలుల్ అయ్యాను. అప్పుడు కూడా మా నాన్న అడిగాను ‘నువ్వు యేసయ్యను నమ్ముకున్నావు కదా! ఆయన నిన్న పాస్ చేయించ లేకపోయాడా?’ అని అన్నాడు. అయినప్పటికీ యేసయ్య మీద నా విశ్వాసం సడలలేదు. దేవుడు మంచికి చేసి వుంటాడని నా మనసులో అనుకున్నాను.

నేను సెలవలకు మరలా ఇంటికి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. వాళ్ళు నన్ను అడిగినప్పుడు నేను వారికి ఎలా సమాధానం చెప్పాలో సిద్ధపడ్డాను. నేను వారితో దేవుని వాక్యం పంచుకోవాలనుకున్నాను. నేను వారిని ఎంతో బ్రతిమాలి వాక్యం వినమని చెప్పేదానను. మా నాన్న విన్నప్పటికీ ఇప్పనీ నాకు తెలుసు నేను ఎప్పుడో విన్నాను అంటుందేవాడు.

నేను మరలా కాలేజీకి వచ్చినప్పుడు అక్కడ దేవుని కూటము జరుగుతుందని తెలిసి నేను వెళ్ళాలనుకున్నాను. కానీ హస్టల్ కి వెళ్ళితే వెళ్ళులేని తెలిసి నేరుగా కూటము దగ్గరకు వెళ్ళాను. అప్పుడు మా నాన్న వాళ్ళు హస్టల్ కి ఫోన్ చేసినప్పుడు నేను హస్టల్లో లేనని తెలిసి, వాళ్ళు వచ్చి చదువు మాన్నించి ఇంటికి తీసు కెళ్ళారు. నేను ఆ కాలేజీలో, ఆ హస్టల్లో ఉంటే స్నేహితులతో కలిసి చర్చికి, దేవుని కూటాలకు వెళ్తానని కాలేజీ మార్పించాలని చూశారు. కానీ కుదర్లేదు. అందుకని నాకు పెళ్ళి చేయాలని నిశ్చయించు కున్నారు. అది కూడా కుదర్లేదు.

వారు నా గురించి ఎంతో డబ్బు భర్పుచేసి నన్ను చదివించాలనుకున్నప్పుడు వారి ఎదురుగా ఉండి వాళ్ళను బాధపెట్టటం ఇస్ట్రాంలేక నేను చర్చికి వెళ్ళను, కాలేజీకి వెళ్ళి చదువుకుంటానని నేను మరలా కాలేజీకి వచ్చాను. చర్చికి వెళ్ళుకుండా ఉన్నంత మాత్రాన దేవుడు నాకు దూరం కాడు. నా మృదుయంలో నుండి ఆయనను ఏ పరిస్థితులూ తీసివేయ లేవని నిశ్చయించుకున్నాను. తర్వాత నేను అప్పుడప్పుడు చర్చికి వెళ్తుండేదాన్ని. ప్రతి ఆదివారం ఉదయం 7-30 గంటలకి మా నాన్న ఫోన్ చేసేవాడు. వాళ్ళు ఫోన్ చేసిన తర్వాత చర్చికి వెళ్ళేదానను. కానీ మా అమ్మ ఒక విషయం చెప్పటం మర్చిపోయి మళ్ళీ 9-00 గంటలకు ఫోన్ చేసింది.

అలా నేను వారికి తెలియకుండా చర్చికి వెళ్తున్నానని తెలిసింది. వాళ్ళు మళ్ళీ కాలేజీ మాన్సించాలని చూశారు. కానీ జరగలేదు.

మళ్ళీ నేను సెలవలకు ఇంటికి వెళ్లినప్పుడు మా నాన్న ‘ఎందుకిలా చేస్తున్నావు?’ తల్లిదండ్రులను ఎందుకిలా బాధ పెడుతున్నావు? అది పాపం’ అని ఏడ్చాడు. అప్పుడు నేను ‘మన కుటుంబానికి శాంతి యేసయ్యలో మూత్రమే ఉండని నమ్మి ఇదంతా చేస్తున్నాను, మీకు ఈ విషయం ఇప్పుడు ఆర్థం కాదు, ఒకరోజు తెలుస్తుంది’ అని చెప్పాను. మా నాన్న ఏడ్చడం నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు. కానీ నా విషయంలో ఏడ్చి ‘మమ్మల్ని ఇలా కష్టపెట్టకు’ అన్నప్పుడు నేను చాలా గాయపడ్డాను. అప్పుడు నేను వాళ్ళని మళ్ళీ సమాధానపరచి నేనలా చెయ్యాను, మనమందరం బాగుండా లని చేశాను’ అన్నాను. అప్పుడు మా నాన్న ‘నువ్వు అన్ని మర్చిపోయి మా బాగా చదువుకో, మీ అమ్మను నేను బాగు చేపిస్తాను’ అన్నాడు. అది మా నాన్న చేయలేదని తెలిసినా సరే అని అన్నాను. ఇప్పుడు నేను ఒక రహస్య క్రైస్తవురాలిగా వుంటున్నాను. నేను మా చెల్లికి కూడా సువార్త చెప్పాను. తను కూడా యేసయ్యాను నమ్ముకుంది. కానీ ఇంట్లో ఉండే ఒత్తిడి, అశాంతి కారణంగా తను కూడా రహస్య క్రైస్తవురాలి గానే ఉంది. నేను యేసయ్యాని గూర్చి తెలుసుకోకముందు నాకు ప్రేమ, బంధం అంటే తేలీదు. ఇతరులు నా ఎదుట ఎంత బాధపడుతున్నా నాకు కనీసం చీమ కుట్టినట్లు కూడా వుండేది కాదు. చాలా కలిన హృదయం నాది. యేసయ్యాను నమ్ముకున్నా తర్వాత నేను పూర్తిగా మారిపోయాను. దేవుని ప్రేమతో నింపబడ్డాను. ఇప్పుడు నేను పదిమందికి దేవుని ప్రేమను పంచగలను. దేవుడిచ్చే శాంతి, ప్రేమ, సంతోషం ముందు నేను ఎదుర్కొనే సమస్యలు ఏపీ పెద్దవి కావు. ఎటువంటి కష్టమైన స్థితిలోనైనా ఆయనను విసువకుండా ఉండునట్టి బిలమైన విశ్వాసం నాకు దేవుడిచ్చాడు. దేవుడు నాకు నా కుటుంబ విషయంలో వాగ్గనం చేశాడు (యిర్మియా 31:16).

(2002 నవంబరులో నిత్యజీవజలములో మాన పత్రికలో ప్రచురించబడినది యథాతథంగా).

కొడవటికంటిగాలి రచనలు

1. మడిమెను పట్టుకొనివాడు	రూ. 40
2. ఆసెనతు	రూ. 150
3. అపొస్టలుడు	రూ. 250
4. నా చిత్తానుసారుడు	రూ. 110
5. గుంట నుండి మింటికి	రూ. 50
6. విశ్వాసంలో ఓ మెట్టి	రూ. 60
7. విశ్వాసంలో మరో మెట్టు	రూ. 65
8. తోటలో పనివాడు	రూ. 20
9. గోత్రకర్త (యూకోబు)	రూ. 50
10. నా కుటుంబము	రూ. 25
11. నా దూత (బాట్రీస్కిమ్చు యోవోను)	రూ. 50
12. నా కుమారి (రూతు)	రూ. 60
13. నా స్నేహితుడు	రూ. 50
14. అంత్యదినములలోని యథార్థ ప్రవక్త	రూ. 50
15. హన్నాకృప సజీవసాక్ష్యాలు -1	రూ. 65
16. హన్నాకృప సజీవసాక్ష్యాలు -2	రూ. 65
17. ప్రయాణంలో ఓ మజిలి	రూ. 65
18. నాజరు (సమ్మాన జీవిత చరిత్ర)	రూ. 65
19. సువార్తలలోని యేసుకథ	రూ. 75
20. యేసుకథ రెండవ భాగం	రూ. 75
21. యేసుకథ మూడవ భాగం	రూ. 75
22. జీవనమంతయు	రూ. 40
23. టాల్స్సాయ్ కథలు 1 భాగము	రూ. 65
24. టాల్స్సాయ్ కథలు 2వ భాగము	రూ. 65
25. ఓ చినుకునపుతా...	రూ. 30
26. మిక్కిలి సాత్మికుడు	రూ. 150
27. విశ్వాసము విజయము-1	రూ. 70
28. విశ్వాసము విజయము-2	రూ. 70
29. విశ్వాసము విజయము-3	రూ. 70
30. హదస్సా	రూ. 70
31. మిక్కిలి సాత్మికుడు	రూ. 150

పుస్తకములు కావలసినవారు :

రెవ. డా॥ కొడవటికంటి ఇమ్మానియేల్ రాజేంద్ర

కృపాదానంగారిపీధి, క్లాపేట, 6వ లైను

ఒంగోలు-523001

ప్రకాశం జిల్లా, ఫోన్ : 9440217726

దేవుడు - సీరి

“ఎవడును ఇష్టరు యజమానులకు దాసుడుగా నుండ నేరడు; అతడు ఒకని ద్వేషించి యొకని ప్రేమించును; లేదా యొకని పక్షముగా నుండి యొకని తృణికరించును; మీరు దేవునికిని సిరికిని దాసులుగా నుండనేరరు” (మత్తుయి 6:24).

ఈ లోకములో డబ్బు లేకపోతే బ్రతకలేము అన్నది ప్రతి ఒక్కరి భావన. డబ్బుని ప్రేమించని వారు ఎవరూ ఉండరు. డబ్బు కోసం ఏం చేయడానికైనా వెనుకాడరు. డబ్బు అనేది బంధాలను వేరు చేస్తుంది. డబ్బు కోసం మనుష్యులనే కాదు దేవున్ని కూడా మోసం చేస్తారు. దేవుని గురించి బోధించే వారే డబ్బు ఆశిస్తుంటే ఇంక సామాన్యులు డబ్బుని ప్రేమించడం సామాన్యమైన విషయం. అనేకమంది ధనమును ప్రేమిస్తానే దేవున్ని ప్రేమించాలని అనుకుంటారు. అదెన్న టికిని సాధ్యం కాదు. ధనమును ప్రేమించేవారు మాత్రమే తన అవసరాలకు ధనము సంపాదించాలనుకుంటారు. దేవున్ని ప్రేమించే వారు తమ అవసరాలన్నిటికి దేవునిపై ఆధార పడతారు. నీవు ఎంత నీతిమంతుడైనా సరే, ధనమును ప్రేమిస్తున్నట్టయితే దేవున్ని ప్రేమించలేవు.

ఒక ధనవంతుడైన యోవనస్తుడు యేసుప్రభువు దగ్గరకు వచ్చి నిత్యజీవమునకు వారసుడనగుటకు నేనేమి చేయవలెనని అడిగినప్పుడు, దేవుని ఆజ్ఞలను పాటించమని చెప్పాడు యేసుప్రభువు. అప్పాడు ఆ యోవనస్తుడు చిన్ననాటి నుండి నేను ఆజ్ఞలన్నీ పాటిస్తున్నానని యేసుతో అన్నప్పుడు, ఆయన నీ ఆస్తిని అమ్మి పేదలకిచ్చి నన్ను వెంబడించుమని చెప్పాడు. ఆ యోవనస్తుడు మిగుల ధనము కలిగి ధనమును ప్రేమిస్తు స్నూందువల్ల యేసు చెప్పిన మాటలు అతనికి రుచించక వ్యసన పదుతూ వెళ్లిపోతాడు. నిత్యజీవమునకు వారసుడు కాలేక పోవడానికి అతని ధనము అతనిని ఆటంకపరచింది. దేవుని ఆజ్ఞలన్నిటినీ తూ.చ. తప్పకుండా పాటిస్తున్నప్పటికీ ధనము అతనిని దేవునికి దగ్గర చేయలేకపోయింది. అందుకే

‘ధనవంతుడు దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుట కంటే సూదిబెణ్ణములో ఒంపె దూరుట సులభము’ (లూకా 18:25) అని యేసుప్రభువు చెప్పాడు.

మనము కూడా అంతే మనకున్న ధనాపేక్ష దేవున్ని వెంబడించేలా చేయదు. క్రమం తప్పకుండా చర్చికి వెళ్లినా, బైఖిలు చదువుకున్నా, ప్రార్థన చేసుకున్నా, చందాలు ఇచ్చినా డబ్బు మీద వ్యామోహాన్ని వదులుకోలేము. ఒక్క ఒరలో రెండు కత్తలు ఇమడలేనట్లు ఒకే హృదయములో దేవునికి, డబ్బుకి చోటు ఉండదు. దేవున్ని హృదయ పూర్వకంగా నమ్మలేని వారు మాత్రమే ధనమును ఆశ్రయిస్తారు. ధనమును ఆశ్రయించిన వారికి పరలోకరాజ్యములో ప్రవేశము ఉండడు. ‘ధనాపేక్ష సమస్తమైన కీడులకు మూలము’ (1ఇమోతి 6:10) కావడము వలన అనేకమంది దేవున్ని వదలి తమ్మును తామే పొడుచుకొనే పరిస్థితుల్లోకి వెళ్లిపోతారు. విశ్వాసులు సైతం తమ విశ్వాసాన్ని వదిలేస్తారు.

ఒగుప్ప నుండి కనానుక బయలుదేరిన సుమారు 20 లక్షలమంది ఇక్కాయేలీయులను 40 సంగాలు పోషించాడు దేవుడు. అలాగే ఈ భూమి మీద నుండి పరమకనాను చేరే పరకు దేవుని మీద ఆధారపడిన ప్రతి ఒక్కరినీ పోషించే బాధ్యత దేవుడే తీసుకుంటారు. ఈ లోకంలో ప్రతిఒక్కరూ వారు జీవించినంత కాలము దేవుని మీదనే ఆధారపడి జీవించాలని దేవుడు కోరుకుంటున్నాడు. అయితే సాతాను మనముల్ని దేవునికి దూరపరచాలన్న ఉద్దేశ్యంతో దేవున్ని కాక ధనముని ఆశ్రయించులాగున మనల్ని ప్రేరేపిస్తుంటాడు. మన అవసరాలన్నీ తీర్చుకోడానికి ధనము కూర్చుకోమని ప్రేరేపిస్తాడు. అందుకే అందరూ ధనమును ప్రేమిస్తారు. మనము ధనమును దేవునిని ఏక కాలములో ప్రేమించలేము. దేవునికిని సిరికిని దాసులుగా ఉండలేము. అది అసాధ్యం కూడా. ఇంతకీ మీ యజమాని ఎవరు? దేవుడా? ధనమా? తేల్చుకోవాల్సింది మీరే.

కృషణం

సాయంకాలం 6 గంటలకి సామర్థకోట చేరింది బ్రైన్. నేను బ్రైన్ దిగి స్టేషన్లో క్వార్టర్సులో ఉన్న పి.డబ్బు.డి. ఇంజనీరు గారింటికి వెళ్లి వచ్చాను.

అదే బ్రైన్లో బి.ఇడి. డిగ్రీ కోసం విశాఖపట్నం వెళ్లున్న గుఱ్ఱం ఇందిరక్క ఉన్నది.

ఇందిరక్కను పలకరించిన తరువాత, ఎవరో ఒకతను తినే దోసకాయలు నాలుగు బుట్టలు సీటు క్రింద పెట్టి వెళ్లాడు. మరలా విశాఖ దగ్గరలో వస్తాను కొంచెం చూస్తుండమ్మా అని చెప్పి వెళ్లాడు అంది ఇందిరక్క ఇద్దరం చెరొక బెంచీ మీద పండుకొని నిద్రపోయాం. నాకు ఉదయం 2:30 గంటలకు మెలకువ వచ్చింది.

ఎదురుగా ఒక యవ్వనస్తుదు సింగల్ సీటులో కూర్చుని ఉన్నాడు. ఆ దోసకాయ బుట్టలు కాపలా కాసినం దుకు వందనాలు అన్నాడు. ఇక అది మొదలుకొని యోగ జ్ఞేమాలు అడుగుతూ మాట్లాడుతూ విశాఖలోని తన రకరకాల బిల్లింగులు గురించి తనకున్న పెత్తోలు కంపెనీలు చెబుతూ ఉన్నాడు. రైలు ఆగంగానే ఇద్దరు కూలీలు వచ్చి ఆయనకి నమస్కారం చేశారు. ఆ దోసకాయ బుట్టలతో పాటు, మా ఇద్దరి లగేజి కూడా వారికి చూపించాడు ఆ యవ్వనస్తుదు.

కూలీలు సామాను తీసుకొని బయలు దేరారు. “మీరు ఇంత చీకటిలో ఎలా వెళ్లారు? ఇప్పటికి మా హస్పిటల్లో ఉండి తెల్లవారిన తర్వాత వెళ్లండి” అని శోభా క్లినిక్కి రెండు రిక్కలు మాట్లాడి, ఒక రిక్కాలో ఆయన మరొక రిక్కాలో నున్న ఇందిరక్కను ఎక్కించి కె.జి. హస్పిటల్ ఎదురుగా ఉన్న శోభా క్లినిక్కి తీసుకువచ్చాడు.

ఆ యవ్వనస్తుని పేరు రమణ. ఆయన భార్య దాక్టరు. ఆ బిల్లింగ్ ఇంతకుముందు లాస్ట్ ఇంగ్ కావడంతో అక్కడ అనేకమైన గదులు ఉన్నాయి. ఆ రాత్రి జామున నర్సులతో వేడినీళ్ళు కాయించి స్నూనానికి ఏర్పాట్లు చేసి, తెల్లవారిన తరువాత కారులో ఇందిరక్కను ఆమె వెళ్లవలసిన లేదీన్

హస్పిటలో దించి, నన్న దాక్టరు తిరుమల గారింట్లో దించి వెళ్లారు రమణగారు.

సాయంకాలం మూడు గంటలకు దాక్టరు తిరుమల గారింట్లో (బంగోలు శర్ప కాలేజి ఫిలాసఫి లెక్చరర్ కృష్ణావు గారి తండ్రి, ఫారిన్ రిటర్న్) నిద్రపోతున్న నన్న రమణగారు వచ్చి, నిద్రలేపి కారులో తీసుకొనివెళ్లి, కాన్వోకేషన్ గౌను అద్దెకు తీసిచ్చి అక్కడ నుండి యూనివర్సిటీ వద్ద వదిలిపెట్టి వెళ్లాడు. డిగ్రీ పట్టా తీసుకొని వసున్న నాకు ఎదురుగా ఒక కారు వచ్చి ఆగింది. సార్మిమ్మల్ని దాక్టరు తిరుమలరావు గారింట్లో దించమని రమణ అయ్యగారు పంపించారు అని చెప్పాడు కార్ డ్రైవర్.

కారులో దాక్టరు తిరుమలరావుగారి ఇంటి వద్ద దింపి వెళ్లాడు డ్రైవర్. తర్వాత దాక్టరు రమణ ఆయన స్నేహితుడు, ఐరస్ మర్చంటు రత్నంగారి బలవంతం మీద నాలుగు రోజులు వారితో విశాఖపట్నంలోనే ఉండవలసి వచ్చింది.

విమానాశ్రయం, నోకాశ్రయం, ఊరి బయట వారి ప్లాస్టిక్ బొమ్మల ఛ్యాక్టరీ చూపించారు.

రమణగారు మంచి స్థితిమంతులు. రమణ మామగారి ఇల్లు, డ్రసింగ్ బేబుల్ చూడటానికి రెండు గంటలు పట్టింది. వారింటి డోర్మాట్ (కాళ్ళపట్ట) కూడా ఒక ఆశ్చర్యమే.

విశాఖపట్నంలో ఉన్నంతకాలం కార్లునే ప్రయాణం, కింగ్స్కే పెద్దకారు, అంబాసిదర్, 3 ప్రిమియర్ ఫియాట్ కార్లు ప్రయాణించాడు శ్యామ్. ఒక్కాక్క స్థలం చూడటానికి ఒక్కొక్కారు ఉపయోగించారు రమణగారు.

నాలుగు రోజుల తర్వాత రమణ వారి స్నేహితులతో కలసి వచ్చి బంగోలుకు రైలు టికెట్లు తీసిచ్చి రైలు ఎక్కించారు. ఆ తరువాత బంగోలులో శర్ప కాలేజి ఫిలాసఫి లెక్చరర్గారి అమ్మాయి జయ, ఆమె చిన్నమ్మ నన్న నిలదీశారు. శోభా క్లినిక్ దాక్టరు రమణ మీకెలా తెలుసు?

అన్నారు. రైల్లో పరిచయము అన్నాను. కాని ఎవరూ నా మాటలను నమ్మలేదు.

బంగోలు వచ్చిన తర్వాత నా క్లాస్‌మేట్స్, ఏరా ఫీమల్ కారులో తిరుగుతున్నావు. మరొక ప్రైండ్ సువ్వు కింగ్స్‌వే కారులో తిరుగుతున్నావు, ఎక్కడివి? మీ చుట్టాలా? ఒక్కో రోజు ఒక్కో కారులో తిరుగుతున్నావు అని అడిగేవారు. కాదయ్య రైలులో పరిచయమైన వ్యక్తి ఆయన కార్లో నన్ను తీసుకెళ్లాడు అని చెప్పాను. అయితే నా స్నేహితులెవ్వరూ నన్ను, నా మాటలను నమ్మలేదు.

వారు నమ్మకపోవడంలోను అర్థముంది. కేవలం రైలులో పరిచయమైన వారిని ఎవరూ అలా కార్లో తిప్పడం, అన్ని ప్రదేశాలు చూపించడం చేయరు కదా!

నాన్న నన్ను విశాఖపట్టం రైలు ఎక్కిస్తూ దేవడు తన దూతను నీకు ముందుగా పంపిస్తాడు అన్న మాటకు అర్థం ఏంటో నాకు అర్థమైంది.

విశాఖలో ఉన్నన్ని రోజులు దాచారమణగారి పరిచర్య చూసి మొదల్లో ఈయనకు పిచ్చా! అనుకున్నాను. పిచ్చే అయితే నా ఒక్కనికే ఇంత పరిచర్య ఎందుకు చేస్తాడు? చేయస్తాడు? దేవుని దూత ఆయనను ఆవరించి ఇంత అద్భుతము చేయటానికి నాన్న ప్రార్థనయే కారణం అనుకున్నాను.

1962లో ఆంధ్ర ప్రాంతము నుండి రైల్స్ ఉద్యోగాలు విరివిగా ప్రాశారు. దేశమంతరీలో రైల్స్‌లో ఉద్యోగాలకి ప్రాధాన్యమిచ్చారో ఏమో తెలియదు కాని, నా క్లాస్‌మేట్స్‌లో ఎక్కువమంది రైల్స్‌లో చేరారు. కృపాదానం పెద్దకుమారు నిగా, నేను పుట్టగానే ప్రభువు సేవ కొరకు ఏర్పరచబడ్డాను. కాబట్టి ఉద్యోగాన్నేషణ చేయలేదు.

కృపాదానం రెండవ కుమారుడు జోనఫ్. వానితే పాటుగా చాలామంది రైల్స్‌లో అష్ట చేసారు. చాలా మందికి ఇంటర్వ్యూలకు ఉత్తరాలు కూడా వచ్చాయి. కొంతమందికి సెల్క్షన్ అని ఉత్తరాలు వచ్చాయి. కాని జోనఫ్ విషయంలో ఏ విషయం తెలియకున్నది. పోనీ నాట్ సెల్క్షన్ అని ఉత్తరం వచ్చినా ఒక రకంగా విశ్రాంతి వచ్చినట్టే.

రోజు రైల్స్ డిపార్ట్మెంట్ వారి కాగితాల కోసం ఎదురు చూసి చూసి విసిగిపోయి, బాబా అనే జోనఫ్ స్నేహితుడు ఒరిస్సాలో పనిచేస్తూ బంగోలు వచ్చి, ఒరిస్సాకు రా! అక్కడ ఉద్యోగాలు బాగున్నాయి. ఫారెస్ డిపార్ట్మెంట్‌లో ఉద్యోగం, జంతువులు దగ్గరలోనే ఉన్నప్పటికి మనకు ప్రాపక్షన్ ఉంటుంది, భయపడాల్సిన పని లేదు అని చెప్పాడు. చివరికి జోనఫ్ ఒరిస్సా వెళ్ళటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఈ సంగతి తండ్రి కృపాదానంగారికి చెప్పాడు. ఆయన అందుకు సమ్మతించలేదు. రైల్స్‌లో ఉద్యోగం వస్తుంది అన్నాడు. అపాయింట్‌మెంట్ కాగితాలు ఆయన చూచి నట్లుగా చెప్పాడు.

“చాలాకాలం అయిపోయింది నాయనా! చాలామంది ఉద్యోగాలలో చేరారు. కొంతమందికి నాట్ సెల్క్షన్ అని కాగితాలు వచ్చినవి కాబట్టి ఇంకా ఉద్యోగం వస్తుంది అని చెప్పలేము” అన్నాను నేను.

మనం ప్రార్థన చేస్తున్నాము, మనం ప్రభువుని అడిగినవి మనం పొందాము అని నమ్మాలి కదా అన్నాడు. అది ఆశ్చీర్యమైన విషయాలలో కదా! అన్నాను. ఆశ్చీర్య విషయాలు శరీర విషయాలు అని వేరు వేరుగా ఉండవు. అన్నిటికి ప్రభువే మనకు. నేను ఆయన సేవకుడిని నా బిడ్డలకు ఆయన భచ్చితంగా ఉద్యోగం ఇస్తాడు అన్నాడు.

జోనఫ్ కి అనుమానం పెరిగిపోతుంది. ఇంట్లో కూర్చుని పోస్టు కోసం ఎదురుచూడటం ఇంకా కష్టమై పోయింది. కృపాదానంగారి ప్రార్థన ఫలిస్తుందని చాలామంది నమ్మేవారు.

<p>దయచేసి పత్రిక కొరకు మీరు పంపించే చందా మనియార్డర్ ద్వారా పంపదలుచుకుంటే</p> <p>ఈ క్రింద అడ్డసుకు పంపగలరు.</p> <p>కె. ఇమ్మానుయ్ రాజేంద్ర, ఎడిటర్, హన్నాకృష్ణ ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక 6వ లైన్, క్లోపేట, బంగోలు-523001 ప్రకాశం జిల్లా, ఫోన్: 9440217726</p>

హన్మాకృప పారకులకు యేసుకీస్తు వారి నామములో శుభాభివందనములు.

పరిశుద్ధ గ్రంథములో స్తానం సంపాదించిన అనేక మంది స్తో మూర్తుల జీవితాలు నేటితరం క్రైస్తవ స్తో సమాజానికి ఆదర్శప్రాయం. ఈ సంచికలో మనం ధ్యానించ బోతున్న ఆదర్శ జీవితం నయమాను భార్యది.

2రాజులు ర్షవ అధ్యాయంలో నయమానును గూర్చిన వృత్తాంతం ఉన్నది. సందేస్మూర్తు నుండి క్రైస్తవులకు చిరపర చిత్తమైన బైబిల్ భాగం ఇది.

ఇతాయేలునకు ప్రక్కనే ఉన్న దేశం సిరియా. సిరియా సైనిక పరంగా బలమైన దేశంగా పరిగణించవచ్చు. సిరియా నులు తమ ప్రక్క దేశ ప్రజలైన ఇతాయేలీయులపై గుంపులు గుంపులుగా దండెత్తి వెళ్లి వారిని దోచుకునే వారు. దొరికిన వారిని చెరగా తీసుకునిపోయి వారిని బానిసలుగా మార్చి విక్రయించేవారు. బానిసలుగా అమ్మిబడిన వారికి ఎటువంటి స్వేచ్ఛ, స్వతంత్రాలు, మాక్కలు, ఇష్టాలు ఉండవు. వారిని కొన్న యజమానుల మాటను అమలు చేయడమే వారి పని.

నయమాను భార్య మృధస్వభావి, దయాగుణం గలది. ఆమె తన పనివారితో దయగా మాట్లాడేది. సహజంగా డబ్బు ఉన్నవారు తమ క్రింద పనిచేసే వారితో మాటలు కలపరు. వారి ఆర్థిక స్తాయి అందుకు వారిని అనుమతించదు. వారితో కాన్త కటువుగానే ప్రవర్తిస్తారు. ఈ కాలంలో కూడా అనేకులు తమ ఆర్థిక స్థితిని బట్టి కాన్త వింతగా ప్రవర్తిస్తుంటారు అంటే తమ కంటే తక్కువ ఆర్థిక స్థితి గలవారిని చులకనగా చూడటం, పనివారిని మనుష్యుల వలె కాక కేవలం జీతానికి పనిచేసే యంత్రాల్లగా చూడటం వంటివి. దానినే వారు స్తాయి అంటారు. సామాజికంగా ఎంతో పురోగాభివృద్ధి సాధించిన ఈ కాలంలోనే జనాలు ఇలా ఉంటే ఇక రాజుల కాలంలో ఆర్థిక అసమానతలు, స్తాయి భేదాలు సర్వసాధారణమైన కాలంలో నయమాను

భార్య తన పనివారితో కలిన వైఖరితో కాక మృదువైన వైఖరి కనుపరచింది. ఆమె స్వభావం ఆమెకు అలంకారంగా ఉన్నది.

“సాధువైనట్టియు, మృదువైనట్టియునైన గుణమను అష్టయాలంకారము గల మీ హృదయపు అంతరంగ స్వభావము మీకు అలంకారముగా ఉండవలెను” 1 పేతురు 3:4 ఆమె మృదుస్వభావి కాకుంటే ఆమె దగ్గర పనిచేసే ఒక పనిపిల్ల, అందులోను బానిస, ఆమెతో మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించి ఉండేది కాదు.

నయమాను భార్య భర్తన ప్రేమించునట్టి ఆదర్శవంతు రాలైన భార్య అని చెప్పవచ్చు. ఆ కాలంలో కుష్ఠరోగమునకు వైద్యము లేదు. వైద్యంతో నయం చేయ గలిగేది అయితే నయమాను తనకున్న ఆర్థిక స్థితిగతులతో ఎవ్వడో ఆరోగ్యవంతుడయ్యేవాడు అంటే అతని రోగానికి వారి వద్ద పరిష్కారం లేదు. పైగా అది అంటువ్యాధి. కుష్ఠవ్యాధి కలిగిన వారిని ఎవరూ ఆదరించరు. అప్పటి వరకు సమాజంలో ఉన్న స్థితి తారుమారయ్య పరిస్థితి. ఆర్థిక బలం ఉన్నప్పటికి ఆదరణ, గౌరవం కొరవడటం, భీత్తారాలు ఎదుర్కొనవలసి రావడంపటి పరిస్థితిని నయమాను ఊహించి ఉండవచ్చు. ఆ స్థితిలో నయామను మానసికంగా కృంగి నిరాశనిస్పుహలకు గురి కాకుండా అవసరమైన ఆశ్చీర్య సైర్పుం కలిగించే విధంగా ఆమె ప్రవర్తన ఉన్నది. అందుకే అతను తన ఆరోగ్య స్థితిని గూర్చి, సిరియా, ఇతాయేలు రాజులతో మాట్లాడటానికి వెరపలేదు.

నయమానుకు అతని పూర్వ ఆరోగ్య స్థితి తీసుకు రావడానికి అతని భార్య తన పరిధిలోని ప్రయత్నాలు చేసి ఉండవచ్చు. వైద్యపరంగా లేదా డబ్బు వెళ్లించి చేయ గలిగింది ఏమి లేదు కాబట్టి ఆమె తగిన సహాయం కొరకు దేవునివైపు చూచింది. సిరియా వాసి కాబట్టి ఆ దేశ ఆచారాలు పూజలు చేసి ఫలితం లేక నిజదేవుని గురించిన

ఆలోచనలతో సతవౌతున్న వేళలో ఇశ్రాయేలు చిన్నదాని ద్వారా దేవుడు అమె హృదయవాకిలి చేరాడు.

“వివేకము కలిగి దేవుని వెదకు వారు కలరేమో అని యెపోవా ఆకాశము నుండి చూచి సరులను పరిశీలించెను” కీర్తనలు 14:2

బానిసయైన తన యొదల తన యజమానురాలు చూపిన దయకు కృతజ్ఞతగా, నిజదేవుని గురించిన సంగతులు ఆమెకు తెలియపరచింది. బానిస యజమాను రాలితో మాట్లాడటమే అసాధ్యంగా పరిగణింపబడే కాలంలో ఇశ్రాయేలు చిన్నది నయమాను భార్యకు సువార్త చెప్పింది. అయితే చిన్నది చెప్పిన వెంటనే నయమాను భార్య అంగి కరించి ఉండకపోవచ్చు. కానీ ఆ చిన్నది చెప్పిన సంగతులను గురించి ఖచ్చితంగా ఆలోచించింది. నిజదేవుని గురించిన తృష్ణ తన హృదయంలో పెరిగే కొద్ది ఇశ్రాయేలు చిన్నది చెప్పిన మాటలపై నమ్మకముంచింది. ఆమె తన హృదయపు వాకిలి వద్ద నిలబడి తడుతున్న దేవుని స్వరం విని తలుపులు తెరిచింది. ఆమె ఎరగని దేవునిపై విశ్వాస ముంచింది.

తాను నమ్మినంతనే తన నమస్కు పరిష్కారం దొరకదు పైగా మరొక నమస్కు ప్రారంభమైంది. ఆదేమంటే తను విశ్వసించిన విషయంపై తన భర్త సానుకూలంగా స్పుందించాలి. తన మాటలు అంటే ఒక బానిస చెప్పిన మాటలు అంగికరించి ప్రవక్త వద్దకు వెళ్లాలి. నయమాను పైన్యార్థక్కుడు కాబట్టి అతనికి తన దేశం పట్ల భక్తి భావన ఉండి ఉంటుంది. తమ దేశం కంటే బలహీనముగా ఎంచబడుచున్న ఇశ్రాయేలు వెళ్లి సహాయం అర్థించడం అందులోను ఒక బానిస చిన్నది చెప్పిన మాటలు ఆధారం చేసుకొని తన వంటి గౌరవ ప్రదమైన పదవిలో ఉన్న వ్యక్తి ప్రవర్తించడం కొంత సంకోచించ దగ్గ విషయమే. అనిటే నయమానుడి దూరుడు స్వభావము. ఆలోచన కంటే ముందు కోపం పుడుతుంది.

అయితే నయమాను భార్య తన భర్తతో ఎంతో వివేకవంతంగా ప్రవర్తించి తన భర్తను ఇశ్రాయేలు దేశం

పంపడంలో సఫలీకృతురాలైంది.

ఫలితంగా తన భర్త ఆరోగ్యాన్ని తిరిగి పొందు కున్నాడు. నిజదేవున్ని తెలుసుకున్నాడు. కోల్పో యిన కోల్పోబోతున్న తన కుటుంబ సంతోషాన్ని తిరిగి పొందుకుంది.

అన్యురాలైనప్పటికి దేవుడు కోరే అంతరంగ స్వభావాన్ని కలిగి, వివేకముతో దేవున్ని వెదకింది. ఆయనపై విశ్వాసముంచింది. తన కుటుంబ సంతోషాన్ని తిరిగి పొందుకోవడమే కాక పరిశుద్ధ గ్రంథంలో స్థానం సంపాదించింది.

పరిపుఢ్యగ్రంథ పరిశోధన పట్టిక -15 జవాబు

¹ నె	² నే	³ ము	⁴ దే	⁵ క
⁶ కో	⁷ సె	⁸ డు	⁹ పో	¹⁰ రి
				త్తె
	రూ		రు	ము
మో	యూ	¹² బు	¹³ పొ	¹⁴ ము
సే		¹⁵ కో	లా	రా
రు	¹⁷ యిం	యూ	¹⁸ సు	¹⁹ రో
				షో
²¹ మ్యా	ఎ	²² యు	ఛ్య	²³ పొ
అ		క్షీ	బ	²⁴ ల

పరిపుఢ్య గ్రంథ పరిశోధనా పట్టిక - 15

సరైన జవాబులు పంపించిన వారు

- డి. మెర్సీ ఇశ్రాయేల్, నెల్లూరు
- కె. రూత్ ఇవాంజిలిన్, ప్రైస్‌రాబాద్
- వి. రత్నమ్మ, హైదరాబాద్
- యం. ప్రేమలీల, బద్వేల్
- షై. కోటేశ్వరరావు, మార్పూరు
- బి. ఎస్తేరు, గుంటూరు
- పి. శాంతాగ్రేన్, మచిలీపట్నం
- బి. సువార్తరాజు, బెంగుళూరు

బహుమానము

డల్గా ఒక మూలను మౌనంగా కూర్చున్న బ్లైస్టిని చూసి, “ఏమైంది తల్లి, ఎందుకు డల్గా ఉన్నావు” అడిగింది తల్లి ప్రేమగా. కానీ బ్లైస్టిని ఎటువంటి సమాధానమివ్వలేదు. “ఇది పండుగ సమయం కదా అందరూ సంతోషంగా ఉంటే నువ్వేందుకు డల్గా ఉన్నావు?” అన్నది తల్లి.

“పండుగ సమయం కాబట్టే” చిన్నగా గొణిగింది బ్లైస్టి. తల్లికి విషయం అర్థమైంది. బ్లైస్టిని ప్రేమగా దగ్గరకు తీసుకొని “నీ రూమెను మిని, మైఫోలో షేర్ చేసుకోవడం నీకు ఇష్టం లేదా? వాళ్ళ నీతో పాటు వారే కదా, చక్కగా వారితో కొత్త కొత్త ఆటలు ఆడుకోవచ్చు, సరదగా సమయం గడపవచ్చు కదా” అన్నది.

“మిని, మైఫో నన్ను వారి ఆటవస్తువులు తాకనివ్వరు మమ్ము. వాళ్ళ ధనవంతులని, మనం పేదవారమని చులకన. అయిన అంత ధనవంతులై ఉండి ప్రతి క్రిస్కున్స్కి మన ఇంటికి వస్తారెందుకు? నువ్వేమో వారితో నా రూమెను షేర్ చేయమంటావు?” అన్నది కాస్త కోపంగా.

“డానీ అంకుల్, కేరీ అంటీ వాళ్ళ వ్యాపారం నిమిత్తం ఇంటికి దూరంగా ఉంటూ పిల్లలను హస్టల్లో చదివిస్తున్నారని నీకు తెలుసు కదా. ఎప్పుడో ఏదాదికి ఒక్కసారి ఇంటికి వస్తారు. ఈ కొన్ని రోజులు కొంచెం సర్కుకోలేవా?” అన్నది తల్లి.

“వాళ్ళ మనలను చులకన చేసి ఏదో ఒకబి అంటారు. నేను తిరిగి అంటే గొడవ అవుతుంది. నువ్వేమో వాళ్ళనే సమర్థించి మాట్లాడతావు. అందుకే వాళ్ళ రావడం నాకు నచ్చము. నాకు పింక్ కలర్ బార్బీ డ్రెస్ కొనివ్వమంటే దబ్బులు లేవు అంటావు వాళ్ళ రాగానే వాళ్ళ అడిగినవన్నీ కొనిస్తావు నిజం చెప్పాలంటే నీకు వాళ్ళంటేనే ఇష్టమని నాకు తెలుసు” అన్నది బ్లైస్టి బుంగమూతి పెట్టుకుని.

తల్లి మనస్సులో నొచ్చుకొని, కాస్త సమయం తీసుకొని “బ్లైస్టి నీకు క్రిస్కున్ కథ చెప్పనా?” అన్నది టాపిక్ మారుస్తూ.

బ్లైస్టి చాలా నిరాశగా “నాకు క్రిస్కున్ కథ తెలుసు మమ్ము. నువ్వేమి చెప్పదలచావో నాకు అర్థమైంది మిని, మైఫోల్ వాళ్ళు వస్తున్నారు వాళ్ళ నా రూమెలో ఉంటారు అంతేగా” అన్నది.

“కాదు” అన్నది తల్లి.

“మరి..? అంటే ఈ క్రిస్కున్కి వాళ్ళ రావడం లేదా? హిప్ హిప్ హుల్రే” అంది బ్లైస్టి సంతోషంగా.

“ఈ సారి మిని, మైఫోల్ మాత్రమే కాక, వాళ్ళ స్నేహితులు బంధువులు, రోజి అంటీ, వారి పిల్లలు, నాగాలాండ్ తాతయ్య ఇంకా అందరూ మన ఇంటికి వస్తున్నారు” అన్నది తల్లి.

బ్లైస్టి సంతోషం అంతా ఒక్క సెకనులో ఆవిరైపోయి “ఇద్దరు నరిపోరని ఇంతమంది వస్తున్నారా ఇక ఈ క్రిస్కున్ జీవితాంతం గుర్తుంటుంది” అని చిన్నగా గొణిగి ప్రక్కకు వెళ్ళి దిగాలుగా కూర్చుంది.

తల్లి బ్లైస్టి దగ్గరకు వెళ్ళి “బ్లైస్టి నీకొక విషయం చెప్పనా, ప్రతి ఒక్కరి జీవితలలో అన్నిటికంటే సంతోషకరమైన రోజు క్రిస్కున్ ఎందుకంటే ఆ రోజు యేసయ్య మన.....”

“యేసయ్య మన కొరకు పశువులపాకలో పుట్టాడు. కాబట్టి మనం సంతోషించవలసిన సుదినం అంతేగా. ఇది నాకు తెలుసు మమ్ము, సందేస్కూల్లో చెప్పారు” అంది బ్లైస్టి తల్లి మాటలకు అడ్డుతగులుతూ.

“కేవలం అంతేకాదు... యేసయ్య దేవుడై ఉండి నీ కొరకు, దేవునిలా కాక పేదవానిలా పశువుల పాకలో పుట్టాడు. వరలోకంలో యేసయ్యకు మంచి ఇల్లు, సింహసనం, అన్ని రకాల సౌకర్యాలు, ఇంకా ఎంతో మంది పరిచారం చేసే దేవదూతలు ఉన్నారు. యేసయ్య అవన్ని వదులుకొని మన కొరకు మనలా, మామూలు మనిషిలా పుట్టాడు కదా? ఎందుకంటావు?” అడిగింది తల్లి.

తల వంచుకొని మౌనంగా ఉన్న బ్లైస్టి గడ్డం పట్టుకొని

పైకెత్తుతూ, “నీవే ఒక ధనవంతురాలై నీ కారు బంగా అన్ని వదిలేసి శూరిపాకలో ఉండమంటే ఉంటావా?” అడిగింది తల్లి.

“ఊ...మా...” తల అడ్డంగా ఊపింది జ్ఞాని.

“మరి యేసయ్య ఎంతో సంతోషంగా అవన్నీ వదులుకొని భూమ్యేదకు వచ్చి కష్టపడి జీవించింది నీకు పరలోకం ఇవ్వడం కోసం. పుచ్ఛకొనుట కంటే ఇచ్చుట ధన్యము అని యేసయ్య చెప్పాడు (అప్పా.కా. 20:35). మరి నీవు మినికి మైథిల్ కు నీ రూమ్ షేర్ చేయడానికి, నీ ఆట వస్తువులు ఇవ్వడానికి ఎందుకు ఇష్టపడడం లేదు చెప్పు?” అన్నది తల్లి.

“మిని, మైథిల్ ప్రవర్తన నాకు నచ్చదు. వారికి ఏదైనా ఇవ్వాలి అంటే నాకు కోపం బాధ కలుగుతున్నాయి మరి నేనేం చేయాలి?” అన్నది జ్ఞాని కాస్త చిరాకుగా.

“యేసయ్య నీకు పరలోకం ఇవ్వడం కోసం అన్నీ వదులుకున్నాడు కదా మరి నీవు యేసయ్య చెప్పినట్లు చేయడం కొరకు నీకు కలిగే బాధను చిరాకును కోపాన్ని సహించుకొని వారికి సంతోషాన్ని ఇప్పు అప్పుడు నువ్వు కూడా యేసయ్య వలె దేవునికి ఇష్టమైన బిడ్డవు అవుతావు” అన్నది తల్లి. తలవంచుకొని మానంగా ఉంది జ్ఞాని.

“చూడు జ్ఞాని ఇచ్చుట శ్రేష్ఠమని యేసయ్య చేసి చూపించాడు. అలా చేసేటప్పుడు మనకు కొంత బాధ కలిగిన మనం సంతోషంగా ఇవ్వడం సేర్చుకోవాలి. కాస్త ఇబ్బంది అనిపించినా కోపం వచ్చినా యేసయ్యతో నీ బాధనంతా చేపేసేయ్. ఇక యేసయ్య చూసుకుంటాడు. కాబట్టి నీవు గొడవలు పెట్టుకోక సంతోషంగా ఉండాలి. నేను చెప్పినట్లు చేసి చూడు జ్ఞాని ఇది నీ జీవితంలో బెస్ట్ క్రిస్టస్ అవుతుంది” అని చెప్పి తల్లి వెళ్ళిపోయింది.

జ్ఞాని రెండు నిమిషాలు ఆలోచించి మోకరించి “ప్రభువా నేను ఈ క్రిస్టస్ ను సంతోషంగా జరుపుకోవాలనుకుంటున్నాను. నాకు సహాయం చేయి” అని ప్రార్థన చేసుకుంది.

బంధువులతో ఇక్కంతా సందడి సందడిగా ఉంది. జ్ఞాని సంతోషంగా తన రూమ్ను ఇతరులతో పంచుకుంది.

ముందు కాస్త ఇబ్బందిగా అనిపించినా గొడవలు పెట్టుకోక మానంగా ఉండటం సేర్చుకుంది. జ్ఞాని ఈ మార్పును గమనించిన తల్లి ఎంతో సంతోషించింది.

చివరికి క్రిస్టస్ గిఫ్ట్ తీసుకునే సమయం వచ్చింది. పిల్లలందరూ పరుగెత్తి క్రిస్టస్ ట్రీ వద్ద పెట్టి ఉన్న బహుమతులను తీసుకుంటున్నారు. జ్ఞాని అందరూ తీసుకున్న తరువాత చివరిగా ఉన్న గిఫ్ట్ బాక్సు తనది అని లాక్కుంది. జ్ఞానికి ముందు కోపం వచ్చినా పోనిలే అని మినికి గిఫ్ట్ బాక్సు ఇచ్చి వెను తిరిగి చూస్తే ఇక అక్కడ గిఫ్ట్ లేవు. అందరి దగ్గర గిఫ్ట్ ఉన్నాయి తనకు మాత్రమే బహుమానం లేకపోవడంతో ఏడుస్తూ తన రూమ్కి వెళ్ళిపోయింది జ్ఞాని.

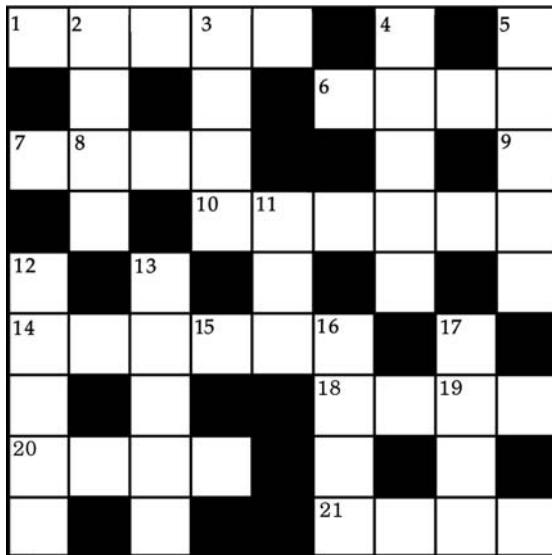
కొంత సమయం తరువాత పోల్ లోకి సంతోషంగా వచ్చిన జ్ఞాని చూసి ఆమె తల్లితో సహ అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. తాతయ్య జ్ఞాని దగ్గరకు తీసుకొని “అందరి దగ్గర క్రిస్టస్ బహుమానాలున్నాయి, నీకు తప్ప. మరి నీకు బాధగా లేదా?” అని అడిగాడు.

“బాధగా ఉంది” అంది చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

జ్ఞాని ముఖం చూసిన ప్రతి ఒక్కరి నయనాలు కన్నీలీతో నిండాయి. అప్పుడు తాత మినిని పిలిచి మందలించి మిని రెండవసారి తీసుకున్న గిఫ్ట్ బాక్సును జ్ఞానికి ఇప్పించాడు. అయితే జ్ఞాని ఆ గిఫ్ట్ బాక్సును తీసుకోక “నేను మినికి నా గిఫ్ట్ ను సంతోషంగా ఇచ్చిపేస్తున్నాను. యేసయ్య నా నుండి కోరెది ఇదే” అన్నది మెరినే కళ్ళతో.

అందరూ చప్పట్లు కొట్టి జ్ఞానిని మెచ్చుకున్నారు. తాతయ్య తన బ్యాగ్లో నుండి ఒక బాక్సు తీసి జ్ఞానికి ఇచ్చాడు. జ్ఞాని కళ్ళ ఆనందంతో మెరిశాయి. సంతోషంతో బాక్సు తీసి చూసింది. జ్ఞాని ఆనందానికి హద్దులు లేవు. అది తన ఎప్పటి నుండో కావాలనుకుంటున్న పింక్ బార్బి డ్రెస్.

జ్ఞాని తాతయ్యను చుట్టుకొని “ఇది నా బెస్ట్ క్రిస్టస్ గిఫ్ట్ తాతయ్య అంది. నిజానికి నీవే యేసయ్యకు ఒక మంచి బహుమానము” అన్నాడు తాతయ్య నవ్వుతూ.

అడ్డం:

1. తిరగబడిన దమస్కులో నివశించు ప్రజలు (5) (2కారింథి.)
6. ఆకాశము క్రింద ప్రతి -----నకు సమయము కలదు (4) (తారుమారు) (ప్రసంగి)
7. మోయాబు మీద నేను అగ్ని వేసేదను, అది ----- (4) నగరులను దహించివేయును. (కు.నుం.ఎ) (ఆమోసు)
10. అనాతోతులో నివశించు వ్యక్తి (6) (గుడి దీర్ఘం ప్రాస్టంగా మారింది) (యిర్టీయా)
14. ఐగుప్పులోని సోయను కంటే ఏడు సంాలు ముందుగా కట్టబడిన పట్టణము తిరగబడింది(3) (సంభ్యా)
15. తారుమారైన బయానా కుమారుడు (3) (2సమూ)
18. రాజైన అహాష్మోర్మ ఎదుట ఉపచారము చేయు వుండుడు (3) (ఎస్తేరు) (తిరగబడ్డాడు)
19. ఆదాము భార్య (2) (ఆది)
20. యేసును శోధించినది (4) (తిరగబడింది) (ముత్తయి)
21. తన చెడ్డ ధననిధిలో నుండి దుర్విష్యములను తెచ్చువాడు (4) (ముత్తయి)

ఎ-శేష్ట బ్రంథ ఎ-శేష్టనా వ్యాఖ్యిక - 16

నిలవు:

2. యూదా, ఛిమ్మొను గోత్రికుల ద్వారా అహరోను వంశీ యులకు ఇవ్వబడిన పట్టణాలలో ఒకటి (యెపెళూ)(2)
3. తలక్రిందులైన రక్తభూమి (4) (అపొ.కా)
4. అహంకారుల -----ను మాన్మించెదను (5) (యెషయా) (తలక్రిందులైంది)
5. తలక్రిందులైన నకలు (2) (ఎస్తేరు)
8. హూరీ అను వానికి పుట్టిన అబీహోయలు కుమారులలో ఒకడు (2) (1దిన)
9. ఆయన గద్దింపునకు ప్రవాహముల ----- భాగములు కనబడెను (3) (2 సమూ)
11. ఆహరోను కుమారుడు (3) (నిర్ధమ)
12. ఎలీషా చెప్పినట్లు నయమాను ----- (5)లో ఏడుమార్లు మునిగెను. (తారుమారు) (2రాజులు)
13. లుప్పులో ప్రజలు బర్బాకు, శోలుకు లుకయోనియ భాషలో పెట్టిన పేర్లు తలక్రిందులైనవి (5)(అపొ.కా.)
16. బహ్వై ఎవరి కుమారుడు (4) (నెపోమ్యా)
17. మోషే అన్న (4) (నిర్ధమ.)